

egyéb érdekelt¹⁰

Bf.I.154/2021/133. szám

A egyéb érdekelt¹⁰, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2021. szeptember 6., szeptember 14. napjain megtartott nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján 2021. szeptember 23. napján tanácsulésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A bünszervezetben elkövetett emberkereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt¹ és társai ellen indított büntetőügyben az ítélőtábla a Miskolci Törvényszék 2020. december 9. napján kihirdetett 17.B.11/2019/224. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

Terhelt¹ I. r., Terhelt² II. r., Terhelt³ III. r., Terhelt⁴ IV. r., Terhelt⁵ V. r. vádlottak emberkereskedelem büntetteként minősített cselekményeinél a bünszervezet minősítő körülményként való megjelölését mellőzi.

Terhelt⁶ VI. r. vádlott cselekményeit kerítés büntettének [1978. évi IV. törvény (régi Btk.) 207. § (1) és (2) bekezdés] és kitartottság büntettének 1978. évi IV. törvény 206. § minősíti.

Terhelt⁷ VII. r. vádlott kerítés büntetteként minősített cselekményeinél a bünszervezet minősítő körülményként való megjelölését mellőzi.

Terhelt⁴ IV. r. vádlottat érintően a Miskolci Városi Bíróság 3.Fk.1296/2009/159. számú, 2012. március 7. napján jogerőre emelkedett határozatával alkalmazott próbára bocsátás megszüntetése és az intézkedés hatályon kívül helyezésére vonatkozó rendelkezését hatályon kívül helyezi és a próbára bocsátás megszüntetése miatt indult büntetőeljárást megszünteti, az ügyet elkülöníti jelen eljárástól.

Terhelt⁴ IV. r. vádlott esetében a folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett csalás büntettének kísérlete [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont], 2 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés b) pont], 2 rb. bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége [1978. évi IV. törvény 276. §] bűncselekmények figyelembevételét a halmazati büntetés kiszabásánál mellőzi.

Terhelt1 I. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 10 (tíz) évre,

Terhelt2 II. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 5 (öt) évre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetését 5 (öt) évre,

Terhelt3 III. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 6 (hat) év 6 (hat) hónapra, a közügyektől eltiltás mellékbüntetését 7 (hét) évre,

Terhelt4 IV. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 5 (öt) évre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetését 5 (öt) évre,

Terhelt5 V. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 5 (öt) évre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetését 5 (öt) évre,

Terhelt6 VI. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 10 (tíz) hónapra, a közügyektől eltiltás mellékbüntetését 1 (egy) évre,

Terhelt7 VII. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 2 (kettő) év 4 (négy) hónapra, a közügyektől eltiltás mellékbüntetését 2 (kettő) évre enyhíti.

Terhelt8 VIII. r. vádlott szabadságvesztés büntetését megrovás intézkedésre enyhíti.

A büntetéseket, mint bünszervezet tagjával szemben kiszabott büntetésnek is tekinti (a halmazati büntetésre utalás mellett) Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r., Terhelt6 VI. r., Terhelt7 VII. r. vádlottak vonatkozásában.

Terhelt1 I. r. vádlott esetében a különös visszaesői minőség felhívását mellőzi.

Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r., Terhelt6 VI. r., Terhelt7 VII. r. vádlottak feltételes szabadságra nem bocsáthatóak.

Terhelt8 VIII. r. vádlott tekintetében a szabadságvesztés büntetés próbaidőre történő felfüggesztésével, a börtön fokozattal, a feltételes szabadságra bocsátással, és a figyelmeztetéssel kapcsolatos rendelkezéseket mellőzi.

Terhelt1 I. r. vádlottra nézve a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 12.Bk.472/2006/2. számú és 2006. április 14. napján jogerős összbüntetési ítélettel megállapított szabadságvesztés büntetés végrehajtása során alkalmazott feltételes szabadság megszüntetésével kapcsolatos rendelkezést mellőzi.

Terhelt1 I. r. vádlott esetében a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe a házi őrizetben 2016. szeptember 22. napjától 2017. július 3. napjáig töltött teljes időt – a kivételként feltüntetett

napok mellőzésével – tekinti beszámítottnak az átadási letartóztatásban, őrizetben, előzetes letartóztatásban töltött idővel együtt.

A 2017. július 3. napjától 2018. szeptember 27. napjáig terjedő lakhelyelhagyási tilalom szabadságvesztés büntetésbe történő beszámítását mellőzi.

Terhelt2 II. r. vádlottra nézve az általa őrizetben, előzetes letartóztatásban, majd házi őrizetben 2016. március 31. napjától 2016. október 13. napjáig töltött teljes időt – a kivételként feltüntetett napok mellőzésével tekinti beszámítottnak.

Terhelt3 III. r. vádlott 2013. szeptember 23. napjától őrizetben, 2013. szeptember 26. napjától 2015. március 25. napjáig előzetes letartóztatásban, 2015. március 26. napjától 2016. május 9. napjáig házi őrizetben, majd 2016. május 10. napjától 2018. január 25. napjáig volt előzetes letartóztatásban.

Terhelt3 III. r. vádlott tekintetében az általa őrizetben, előzetes letartóztatásban és házi őrizetben töltött teljes időt – a kivételként feltüntetett napok mellőzésével – tekinti beszámítottnak.

Terhelt1 I. r. vádlottal szemben 189.166.632,- (egyszáznyolcvankilencmillió-egyszázhatvanhatezer-hatszázharminckettő) Ft,

Terhelt2 II. r. vádlottal szemben 111.257.600,- (egyszáztizenegymillió-kettőszázötvenhétézer-hatszáz) Ft,

Terhelt5 V. r. vádlottal szemben 18.943.500,- (tizennyolcmillió-kilencszáznegyvenháromezer-öttszáz) Ft

erejéig tekinti elrendeltnek a vagyonelkobzást.

Terhelt6 VI. r. vádlottal szemben 45.000,- (negyvenötezer) Ft erejéig elrendelt vagyonelkobzást mellőzi.

A Miskolci Törvényszék Bírósági Gazdasági Hivatalánál Bj.I/614/2015. tételszám alatt nyilvántartásba vett bűnjelek esetében a lefoglalás megszüntetése mellett kiadni rendelt bűnjelek közül:

- Terhelt1 I. r. vádlottnál a 42., 43., 44., 45., 46., 49., 51, 228., 242. sorszám alattiakat,
- Terhelt2 II. r. vádlottnál az 53., 56., 67., 68., 69., 70., 71., 72., 73., 74., 75., 85., 114. sorszám alattiakat,
- Terhelt3 III. r. vádlottnál a 47., 48., 50., 54., 238., 239., 240., 244., 255., 256., 257. sorszám alattiakat,
- Terhelt4 IV. r. vádlottnál a 237., 259. sorszám alattiakat,
- tanú5 sértettnél a 241., 245., 258. sorszám alattiakat mellőzi.

tanú6 sértettnél a kék mappában 20 lapból álló tanú6 nevére kiállított iratok sorszáma helyesen: 216.

A Miskolci Törvényszék Bírósági Gazdasági Hivatalánál Bj.I/614/2015. tételszám alatt nyilvántartásba vett bűnjelek esetében a lefoglalás megszüntetése mellett megsemmisíteni rendelt bűnjelek közül a 243. sorszám alatti mellőzendő.

A Miskolci Törvényszék Bírósági Gazdasági Hivatalánál Bj.I/614/2015. tételszám alatt nyilvántartásba vett bűnjelek esetében a vagyonekbevételezés során figyelembe veendő bűnjelek közül

Terhelt2 II. r. vádlottnál az 55., 59., 60., 61., 62., 63., 64., 65., 66., 77., 87., 88., 89., 90., 91., 92., 114. sorszám alattiakat mellőzi.

A Miskolci Törvényszék Bírósági Gazdasági Hivatal Letéti Csoport által TL.17/2015. értékletét szám alatt bevételezett értéktárgyaknál a vagyonekbevételezés során figyelembe veendő

Terhelt4 IV. r. vádlottra a 16. sorszám alatti – 4,4 gramm súlyú, 2,2 cm átmérőjű, sárga arany, görög mintás egy pár karika fülbevaló – mellőzi.

A Miskolci Törvényszék Bírósági Gazdasági Hivatalánál Bj.I/637/2015. tételszám alatt nyilvántartásba vett bűnjelek esetében a vagyonekbevételezés során figyelembe veendők között Terhelt5 V. r. vádlottnál a 262. sorszám alatti helyesen 1 darab Samsung Micro SD adapter.

A Magyar Államkincstár Budapesti és Pest Megyei Igazgatóság Állampénztári Iroda Hatósági Letétkezelő Intézet által Bü.91.179. letéti számon bevételezett és kezelt 1.381,32 (egyezerháromszáznyolcvanegy egész és harminckettő század) euró összeget a vagyonekbevételezés biztosítására visszatartja azzal, hogy azt Terhelt1 I. r. vádlottal szemben elrendelt vagyonekbevételezés során kell figyelembe venni.

A Miskolci Törvényszék Bírósági Gazdasági Hivatal Letéti Csoport által BL.97/2015. szám alatt kezelt 455.220,- (négyezerötvenöt-ezer-kettőszázhusz) Ft összegből a Terhelt5 V. r. vádlottal szemben elrendelt vagyonekbevételezés alkalmazása során 50.000,- (ötvenezer) Ft összeget kell figyelembe venni.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből

Terhelt1 I. r. vádlott 2.266.711,- (kettőmillió-kettőszázhatvanhatezer-hétszáztizenegy) forintot,

Terhelt2 II. r. vádlott 2.506.928,- (kettőmillió-ötszázhatvanhatezer-kilencszázhuszonnyolc) forintot,

Terhelt3 III. r. vádlott 1.942.506,- (egymillió-kilencszáznegyvenkettőezer-ötszázhat) forintot,

Terhelt4 IV. r. vádlott 1.228.063,- (egymillió-kettőszázhuszonnyolcezer-hatvanhárom) forintot,

Terhelt5 V. r. vádlott 1.739.404,- (egymillió-hétszázharminckilencezer-négyszáznégyszáz) forintot,

Terhelt6 VI. r. vádlott 578.570,- (ötszázhetvennyolcezer-ötszázhetven) forintot,

Terhelt7 VII. r. vádlott 1.302.241,- (egymillió-háromszázkettőezer-kettőszáznegyvenegy) forintot,

Terhelt8 VIII. r. vádlott 425.920,- (négy százhuszonöt ezer-kilencszázhusz) forintot kötelesek külön-külön megfizetni a Magyar Állam felhívására, a felhívásban megjelölt időben és módon.

Az állam terhén maradó bünygyi költség összege 8.694.385,- (nyolcmillió-hatszázkilencvennégyezer-háromszáznyolcvanöt) Ft.

Az elsőfokú nyilvános tárgyalást illetően a folytatólagos megjelölést mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetését követően Terhelt1 I. r. vádlott által 2021. június 10. napjától, Terhelt2 II. r. vádlott által 2021. június 8. napjától, Terhelt4 IV. r. vádlott által 2020. december 10. napjától, Terhelt6 VI. r. vádlott által 2020. december 10. napjától, Terhelt7 VII. r. vádlott által 2020. december 10. napjától a 2021. szeptember 23. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésekbe.

A másodfokú eljárásban felmerült 489.004,- (négy száznyolcvankilencezer-négy) Ft bünygyi költségből

Terhelt1 I. r. vádlott 88.694,- (nyolcvannyolcezer-hatszázkilencvennégy) Ft,

Terhelt2 II. r. vádlott 93.732,- (kilencvenháromezer-hétszázharminckettő) Ft,

Terhelt3 III. r. vádlott 72.000,- (hetvenkettőezer) Ft,

Terhelt5 V. r. vádlott 72.000,- (hetvenkettőezer) Ft,

Terhelt6 VI. r. vádlott 72.000,- (hetvenkettőezer) Ft,

Terhelt8 VIII. r. vádlott 90.578,- (kilencvenezer-ötszázhetvennyolc) Ft,

megfizetésére kötelesek külön-külön a Magyar Állam felhívására, a felhívásban megjelölt időben és módon.

I n d o k o l á s

[1] A Miskolci Törvényszék 2020. december 9. napján kihirdetett 17.B.11/2019/224. számú ítéletével a vádlottakat bűnösnek mondta ki a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) alapján külön-külön

Terhelt1 I. r. vádlottat bünszervezetben elkövetett emberkereskedelem büntetében [Btk. 192. § (2) bekezdés, (3) bekezdés i) pont, (5) bekezdés b) pont] és

19 rb. bünszervezetben elkövetett emberkereskedelem büntetében [Btk. 192. § (2) bekezdés, (3) bekezdés i) pont],

Terhelt2 II. r. vádlottat 9 rb. bünszervezetben elkövetett emberkereskedelem büntetében [Btk. 192. § (2) bekezdés, (3) bekezdés i) pont],

Terhelt3 III. r. vádlottat bünszervezetben elkövetett emberkereskedelem büntetében [Btk. 192. § (2) bekezdés, (3) bekezdés i) pont, (5) bekezdés b) pont] és

19 rb. bünszervezetben elkövetett emberkereskedelem büntetében [Btk. 192. § (2) bekezdés, (3) bekezdés i) pont],

Terhelt4 IV. r. vádlottat 19 rb. bünszervezetben elkövetett emberkereskedelem büntetében [Btk.192. § (2) bekezdés, (3) bekezdés i) pont],

Terhelt5 V. r. vádlottat 7 rb. bünszervezetben elkövetett emberkereskedelem büntetében [Btk. 192. § (2) bekezdés, (3) bekezdés i) pontja],

Terhelt6 VI. r. vádlottat 2 rb. bünszervezetben elkövetett emberkereskedelem büntetében [Btk. 192. § (2) bekezdés, (3) bekezdés i) pont],

Terhelt7 VII. r. vádlottat 13 rb. bünszervezetben elkövetett kerítés büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: korábbi Btk.) 207. § (1) és (2) bekezdései],

Terhelt8 VIII. r. vádlottat kitartottság büntetében (Btk. 202. §).

[2] Ezért az elsőfokú bíróság Terhelt1 I. r. vádlottat, mint többszörös és különös visszaesőt – halmazati büntetésül – 15 (tizenöt) év szabadságvesztésre és 10 (tíz) év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre,

Terhelt2 II. r. vádlottat – halmazati büntetésül – 8 (nyolc) év szabadságvesztésre és 8 (nyolc) év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre,

Terhelt3 III. r. vádlottat, mint visszaesőt – halmazati büntetésül – 13 (tizenhárom) év szabadságvesztésre és 10 (tíz) év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre,

Terhelt4 IV. r. vádlottat

a Miskolci Városi Bíróság 3.Fk.1296/2009/159. számú, 2012. március 07. napján jogerő emelkedett határozatával alkalmazott próbára bocsátás megszüntetése és az intézkedés hatályon kívül helyezése mellett – folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett csalás büntetének kísérlete [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont], 2 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés b) pont], 2 rb. bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége (1978. évi IV.

törvény 276. §) miatt is – halmazati büntetésül – 10 (tíz) év szabadságvesztésre és 10 (tíz) év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre,

Terhelt5 V. r. vádlottat, mint visszaesőt – halmazati büntetésül – 8 (nyolc) év szabadságvesztésre és 8 (nyolc) év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre,

Terhelt6 VI. r. vádlottat – halmazati büntetésül - 4 (négy) év szabadságvesztésre és 4 (négy) év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre,

Terhelt7 VII. r. vádlottat – halmazati büntetésül – 4 (négy) év 6 (hat) hónap szabadságvesztésre és 4 (négy) év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre,

Terhelt8 VIII. r. vádlottat 10 (tíz) hónap szabadságvesztésre ítélte.

[3] Döntött arról, hogy a szabadságvesztést Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r., Terhelt6 VI. r. és Terhelt7 VII. r. vádlottakra nézve fegyház fokozatban kell végrehajtani.

[4] A szabadságvesztést Terhelt8 VIII. r. vádlott tekintetében 1 (egy) év 6 (hat) hónap próbaidőre felfüggesztette.

Kimondta, hogy a szabadságvesztést Terhelt8 VIII. r. vádlott vonatkozásában - az esetleges utólagos elrendelés esetére - börtön fokozatban kell végrehajtani.

Rögzítette, hogy Terhelt8 VIII. r. vádlottat érintően a szabadságvesztés esetleges elrendelése esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon esedékes.

A bíróság figyelmeztette Terhelt8 VIII. r. vádlottat, hogy a felfüggesztett szabadságvesztést végre kell hajtani, ha a próbaidő alatt elkövetett bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélik.

[5] Megállapította, hogy Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r., Terhelt6 VI. r. és Terhelt7 VII. r. vádlottak a feltételes szabadságra bocsátás kedvezményéből kizártak.

[6] Terhelt1 I. r. vádlottra nézve a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 12.Bk.472/2006/2. számú és 2006. április 14. napján jogerős összbüntetési ítélettel megállapított szabadságvesztés büntetés végrehajtása során alkalmazott feltételes szabadságot megszüntette.

[7] Terhelt5 V. r. vádlottat illetően a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 6.Bk.1696/2007/3. számú és 2007. december 11. napján jogerős összbüntetési ítélettel megállapított szabadságvesztés büntetés végrehajtása során alkalmazott feltételes szabadságot megszüntette.

[8] A törvényszék Terhelt1 I. r. vádlott tekintetében az általa 2013. szeptember 23. napjától átadási letartóztatásban, 2013. október 18. napjától bűnügyi őrizetben, 2013. október 21. napjától előzetes letartóztatásban, 2016. szeptember 22. napjától házi őrizetben, 2017. július 03. napjától 2018. szeptember 27. napjáig lakóhelyéül szolgáló ingatlanra kiterjedő hatályú lakhelyelhagyási tilalmat, mint előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés büntetésbe beszámította.

A 2016. szeptember 22. napjától 2017. július 03. napjáig házi őrizetben, mint előzetes fogvatartásban töltött időt – 2016. december 07. napját, 2017. március 08. napját, 2017. május 30. napját, valamint 2017. június 15. napját kivéve – akként számította be, hogy egynapi szabadságvesztésnek 5 (öt) nap házi őrizetben töltött idő felel meg.

[9] Az elsőfokú bíróság Terhelt2 II. r. vádlott esetében a 2014. április 01. napjától bűnügyi őrizetben, 2014. április 03. napjától előzetes letartóztatásban, majd 2016. március 31. napjától 2016. október 13. napjáig házi őrizetben, mint előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámította.

A 2016. március 31. napjától 2016. október 13. napjáig házi őrizetben, mint előzetes fogvatartásban töltött időt - 2016. szeptember 08. és 2016. szeptember 28. napjait kivéve - akként számította be, hogy egynapi szabadságvesztésnek 5 (öt) nap házi őrizetben töltött idő felel meg.

[10] Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában a 2013. szeptember 23. napjától bűnügyi őrizetben, 2013. szeptember 26. napjától előzetes letartóztatásban, majd 2015. március 25. napjától 2016. május 10. napjáig házi őrizetben, mint előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés büntetésbe beszámította.

A 2015. március 25. napjától 2016. május 10. napjáig házi őrizetben, mint előzetes fogvatartásban töltött időt – 2015. december 26 - 27. napjait, 2016. január 9 – 10. napjait, január 23 – 24. napjait, február 6 – 7. napjait, február 20 – 21. napjait, március 5 – 6. napjait, március 19 – 20. napjait, április 2 – 3. napjait, április 16 – 17. napjait, április 30. és május 01. napjait kivéve - akként számította be, hogy egynapi szabadságvesztésnek 5 (öt) nap házi őrizetben töltött idő felel meg.

[11] Terhelt4 IV. r. vádlottra nézve a 2013. szeptember 23. napjától bűnügyi őrizetben, 2013. szeptember 26. napjától 2015. szeptember 21. napjáig előzetes letartóztatásban, mint előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés büntetés tartamába beszámította.

[12] Terhelt5 V. r. vádlott esetében a 2014. április 01. napjától bűnügyi őrizetben, 2014. április 03. napjától előzetes letartóztatásban lévő, majd 2016. március 31. napjától 2016. július 14. napjáig házi őrizetben, mint előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés büntetés tartamába beszámította.

A 2016. március 31. napjától 2016. július 14. napjáig házi őrizetben, mint előzetes fogvatartásban töltött időt akként számította be, hogy egynapi szabadságvesztésnek 5 (öt) nap házi őrizetben töltött idő felel meg.

[13] Kimondta, hogy Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt5 V. r. vádlottakat illetően a házi őrizet beszámítása után fennmaradó tartamot egynapi szabadságvesztésként kell beszámítani.

[14] Terhelt1 I. r. vádlottal szemben 189.163.976,- Ft,
Terhelt2 II. r. vádlottal szemben 111.254.943,- Ft,
Terhelt3 III. r. vádlottal szemben 57.654.192,- Ft,
Terhelt4 IV. r. vádlottal szemben 15.649.192,- Ft,
Terhelt5 V. r. vádlottal szemben 18.943.499,- Ft,
Terhelt6 VI. r. vádlottal szemben 45.000,- Ft,
Terhelt7 VII. r. vádlottal szemben 52.415.488,- Ft,
Terhelt8 VIII. r. vádlottal szemben 80.000,- Ft erejéig vagyonekmozgást rendelt el.

[15] Rendelkezett a bűnjelek sorsáról, a vagyonekmozgás biztosítására visszatartásról, zár alá vett ingatlanokról, letéti pénzekről, értéketéti tárgyakról, előzetes értékesítésből befolyt összegekről.

[16] Az elsőfokú bíróság kötelezte a vádlottakat, hogy a felmerült 19.787.377,- Ft bűnügyi költségből

Terhelt1 I. r. vádlott 3.266.711,- Ft, Terhelt2 II. r. vádlott 3.506.928,- Ft, Terhelt3 III. r. vádlott 2.942.506,- Ft, Terhelt4 IV. r. vádlott 2.228.063,- Ft, Terhelt5 V. r. vádlott 2.739.404,- Ft, Terhelt6 VI. r. vádlott 2.078.570,- Ft, Terhelt7 VII. r. vádlott 2.302.241,- Ft, Terhelt8 VIII. r. vádlott 1.425.920,- Ft bűnügyi költséget a Magyar Államnak felhívásra fizessenek meg.

Megállapította, hogy a fennmaradt 194.385,- Ft bűnügyi költséget a Magyar Állam viseli.

[17] Az ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV., Terhelt5 V. r., Terhelt6 VI. r. és Terhelt7 VII. r. vádlottak terhére a kiszabott büntetések súlyosítása érdekében. Terhelt8 VIII. r. vádlottat érintően az ügyész az ítéletet tudomásul vette.

[18] Az ügyészség álláspontja szerint a Miskolci Törvényszék által Terhelt1 I. r. vádlott , Terhelt2 II. r. vádlott, Terhelt3 III. r. vádlott, Terhelt4 IV. r. vádlott, Terhelt5 V. r. vádlott, Terhelt6 VI. r. vádlott vonatkozásában kiszabott szabadságvesztés büntetés tartama nem szolgálja kellően a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célt és nem alkalmas arra, hogy az adott vádlottat visszatartsa újabb bűncselekmény elkövetésétől, továbbá a bíróság a büntetés kiszabásakor nem volt figyelemmel a Btk. 80. §-ában meghatározott büntetés kiszabási elvekre, amely szerint a büntetést a törvényben meghatározott keretek között, céljának szem

előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez.

Terhelt1 I. r. vádlottat olyan bűncselekmények elkövetésében mondta ki bűnösnek a törvényszék, amely – figyelemmel a Btk. 81. §-ára, 89. §-ára és 91. §-ára – 5 évtől 25 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, így az irányadó középértékű büntetés legalább 15 év szabadságvesztés.

A nagy tárgyi súlyú emberkereskedelem büntette miatt folyamatban lévő büntetőeljárásban a többszörös és egyben különös visszaeső I. r. vádlott tekintetében az elsőfokú bíróság a figyelembe vett enyhítő és súlyosító körülmények mérlegelése során eltúlzott jelentőséget tulajdonított a kisszámú enyhítő körülménynek (időmúlás, kiskorú nevelésére köteles személy), amikor az ítéletében a büntetési tétel középértékét ugyan elérő, azonban a számtalan súlyosító körülmény ellenére (többszörösen büntetett, különös és többszörös visszaeső, feltételes szabadság alatti elkövetés, a bűncselekmények elkövetésére hosszabb időre berendezkedett, nagyszámú halmazat, országos szinten rendkívül elszaporodott, parazita jellegű és kiemelt tárgyi súlyú bűncselekmény) súlytalan joghátrányt szabott ki vele szemben.

Terhelt2 II. r. vádlottat a törvényszék az elsőfokú ítélet rendelkező része szerinti olyan bűncselekmények elkövetésében mondta ki bűnösnek, amely – figyelemmel a Btk. 81. §-ára és a 91. §-ára – 2 évtől 24 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, így az irányadó középértékű büntetés 13 év szabadságvesztés lett volna.

Az elsőfokú bíróság nem adta ésszerű magyarázatát az ítéletében a büntetési tétel középértékét sem elérő büntetés kiszabásának. A II. r. vádlottat érintő súlyosító körülményekre (a bűncselekmények elkövetésére hosszabb időre berendezkedett, nagyszámú halmazat, országos szinten rendkívül elszaporodott, parazita jellegű, kiemelt tárgyi súlyú bűncselekmény, a társai lebukását követően tovább folytatta a prostituáltak irányítását, továbbá felügyeletét) és a kisszámú enyhítő körülményre (büntetlen, időmúlás, kiskorú nevelésére köteles személy) tekintettel indokolt esetben a középértéket elérő büntetés kiszabása.

Terhelt3 III. r. vádlott a terhére megállapított bűncselekmények okán – a Btk. 81. § és a 91. § alkalmazásával – 5 évtől 25 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, így az irányadó középértékű büntetés 15 év szabadságvesztés lett volna.

A visszaeső III. r. vádlott tekintetében a törvényszék ugyancsak eltúlzott jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek (időmúlás, kiskorú nevelésére köteles személy, részbeni beismerés), amikor a középértéket csak megközelítő tartamú szabadságvesztés büntetést szabott ki a III. r. vádlottal szemben. A III. r. vádlottat illetően értékelhető súlyosító körülmények folytán (büntetett, visszaeső, a bűncselekmények elkövetésére hosszabb időre berendezkedett, nagyszámú halmazat, országos szinten rendkívül elszaporodott, parazita jellegű bűncselekmény) a III. r. vádlottnál is kizárólag a középértéket elérő tartamú büntetés szolgálhatja megfelelően a büntetési célokat.

Terhelt4 IV. r. vádlottat olyan bűncselekmények elkövetésében mondta ki bűnösnek a törvényszék, amely – a Btk. 81. § és a 91. § értelmében – 2 évtől 24 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, így az irányadó középértékű büntetés 13 év szabadságvesztés lett volna.

A törvényszék az enyhítő és súlyosító körülmények számbavétele során az enyhítő körülményeknek (időmúlás, kiskorú nevelésére köteles személy, részbeni beismerés) indokolatlanul tulajdonított nagyobb jelentőséget, amikor a büntetési célokat az irányadó középérték alatti tartamú büntetés kiszabásával is elérhetőnek látta. A súlyosító körülményekre (büntetlen, de próbára bocsátás hatálya alatt követte el, a bűncselekmények

elkövetésére hosszabb időre berendezkedett, nagyszámú halmazat, országos szinten rendkívül elszaporodott, parazita jellegű, kiemelt tárgyi súlyú bűncselekmény) tekintettel esetében is a középértéket elérő tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabására kell sort keríteni.

Terhelt5 V. r. vádlottat a törvényszék az elsőfokú ítélet rendelkező része szerinti bűncselekmények elkövetésében bűnösnek mondta ki, amely –a Btk. 81. § és a 91. § felhívásával – 2 évtől 24 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, így az irányadó középértékű büntetés 13 év szabadságvesztés lett volna.

A visszaeső V. r. vádlottnál az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülmények mérlegelésekor nem adta ésszerű magyarázatát az ítéletében a büntetési tétel középértéket el nem érő, de a számtalan súlyosító körülményre (büntetett, visszaeső, feltételes szabadság alatti elkövetés, a bűncselekmények elkövetésére hosszabb időre berendezkedett, nagyszámú halmazat, országos szinten rendkívül elszaporodott, parazita jellegű, kiemelt tárgyi súlyú bűncselekmény, a társai lebukását követően tovább folytatta a prostituáltak irányítását és felügyeletét) és a kisszámú enyhítő körülményre (időmúlás) figyelemmel enyhének mondható büntetés kiszabásnak.

Terhelt6 VI. r. vádlott a terhére megállapított bűncselekmények –megjelölve a Btk. 81. §-t és a 91. §-t – 2 évtől 24 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, így az irányadó középértékű büntetés legalább 13 év szabadságvesztés.

Az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülmények kapcsán nem adta kellő magyarázatát az ítéletében annak, hogy miért került sor a büntetési tétel középértéket el nem érő, azonban a VI. r. vádlottnál értékelhető számtalan súlyosító körülményre (halmazat, országos szinten rendkívül elszaporodott, parazita jellegű, kiemelt tárgyi súlyú bűncselekmény) és kisszámú enyhítő körülményre (büntetlen, időmúlás) figyelemmel enyhének büntetés kiszabására.

Az ügyészség szerint a Miskolci Törvényszék által Terhelt7 VII. r. vádlott vonatkozásában kiszabott szabadságvesztés büntetés tartama nem szolgálja kellően az elkövetéskor hatályos korábbi Btk. 37. §-ában meghatározott büntetési célokat és nem alkalmas arra, hogy a vádlottat visszatartsa újabb bűncselekmény elkövetésétől. A bíróság a büntetés kiszabásakor nem volt figyelemmel az elkövetéskor hatályos korábbi Btk. 83. §-ában meghatározott büntetés kiszabási elvekre, amely szerint a büntetést a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény és az elkövető társadalomra veszélyességéhez, a bűnösség fokához, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez.

Terhelt7 VII. r. vádlottat olyan bűncselekmények elkövetésében mondta ki bűnösnek a törvényszék, amely – a korábbi Btk. 85. § és a 98. § alkalmazásával – 1 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, így az irányadó középértékű büntetés legalább 5 év 6 hó szabadságvesztés.

Az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülmények mérlegelése során nem adta meggyőző indokát az ítéletében a büntetési tétel középértéket nem elérő, azonban tekintettel a vádlott kapcsán figyelembe veendő számtalan súlyosító körülményre (halmazat, országos szinten rendkívül elszaporodott, parazita jellegű, kiemelt tárgyi súlyú bűncselekmény) és kisszámú enyhítő körülményre (részbéli beismerés, büntetlen, időmúlás) enyhének tekintendő büntetés kiszabásnak.

Az ügyészség álláspontja szerint kizárólag az időmúlás, mint nyomatékos enyhítő körülmény volt az, ami a törvényszéket a középérték közeli, azonban többségében az alatti büntetés kiszabására ösztönözte, ugyanakkor a kiszabott joghátrányok mellett, hogy nem tekinthetőek súlyosnak, a belső arányosság elvét is sértik, mivel a bünszervezetben vezető szerepet betöltő I. r. és III. r. vádlottakkal szemben alkalmazott joghátrányhoz képest a szintén bünszervezeti

elkövetőként felelősségre vont II. r. IV. r., V. r., VI. r. és VII. r. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés mértéke aránytalanul kevés, ez különösen megállapítható V. r., VI. r. és VII. r. vádlottak kapcsán.

Mindezért súlyosabb mértékű szabadságvesztés kiszabását tartotta az ügyészség indokoltnak I. r., II. r., III. r., IV. r., V. r., VI. r. és VII. r. vádlottakkal szemben. Az ítéletet egyebekben tudomásul vette.

[19] Terhelt1 I. r. vádlott részéről fellebbezés nem érkezett, védője felmentésért, téves minősítés miatt, másodsorban enyhítésért élt jogorvoslattal.

Terhelt2 II. r. vádlott részéről fellebbezés nem érkezett, védője téves minősítés miatt, bűnsegédi minőség megállapításáért, a bünszervezetben elkövetés megállapításának mellőzése érdekében és enyhítésért – a vagyoneklobzás és bűnügyi költség tekintetében is - jelentett be fellebbezést.

Terhelt3 III. r. vádlott nem fellebbezett, védője enyhítésért terjesztett elő jogorvoslatot, de ennek során a jogi minősítés kapcsán is kifejtette kifogásait és a bűnügyi költség mérséklésére is indítványt tett.

Terhelt4 IV. r. vádlott a 258. sorszám alatti kézbesítési íven indokolás nélkül fellebbezett, védője téves minősítés miatt, enyhítés végett, valamint a vagyoneklobzás és bűnügyi költség mértékének csökkentése érdekében jelentett be jogorvoslatot.

Terhelt5 V. r. vádlott a 247. sorszám alatti beadványában „vádelejtés, vádmódosítás és enyhítés végett fellebbezett”, továbbá a 261. sorszámú kézbesítési íven is fellebbezést jelentett be. Védője téves minősítés miatt és enyhítésért fellebbezett, de a vagyoneklobzást, valamint a bűnügyi költséget is kifogásolta.

Terhelt6 VI. r. vádlott a 277. sorszám alatti kézbesítési íven indokolás nélkül fellebbezett, védője elsősorban felmentés végett, téves minősítés miatt, másodsorban enyhítésért élt jogorvoslattal.

Terhelt7 VII. r. vádlott a 260. sorszámú kézbesítési íven indokolás nélkül fellebbezett, védője felmentésért, másodsorban enyhítés végett terjesztette elő fellebbezését.

Terhelt8 VIII. r. vádlott részéről fellebbezés nem érkezett, de védője a nyilatkozattételre fenntartott három napon belül a 231. sorszámú beadványában enyhítésért, pénzbüntetés kiszabásáért fellebbezett.

[20] A fellebbviteli főügyészség az ügyészi fellebbezést valamennyi érintett vádlott vonatkozásában fenntartotta, míg a vádlottak és védők felmentést célzó, valamint téves minősítés miatt és enyhítés végett bejelentett fellebbezéseit nem tartotta alaposnak. Terhelt2 II. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak védőinek a vagyoneklobzás és a bűnügyi költség mértékének csökkentése érdekében előterjesztett érvei sem megalapozottak a fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint, mert azzal szemben a Miskolci Törvényszék döntésének helyes és meggyőző indokát adta az ítéletében.

[21] A fellebbviteli főügyészség átiratában kiemelte, hogy a Miskolci Törvényszék összességében a büntetőeljárás törvény rendelkezéseinek a betartásával folytatta le az eljárást és alapos, terjedelmes bizonyítási eljárást követően hozta meg az ítéletet. Nem vétett olyan

abszolút eljárási hibát, amely az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhetné. Megjegyzendő azonban, hogy Terhelt⁶ VI. r. és Terhelt⁸ VIII. r. vádlottak esetében az előkészítő ülésen tett váddal egyező beismerő vallomásuk ellenére sem született a bíróság részéről azt egyértelműen elfogadó döntés. VI. r. vádlottnál erről végzést nem hozott, VIII. r. vádlottnál pedig bár elfogadta a beismerést, de szükségesnek tartotta a bizonyítási eljárás lefolytatását, melynek okai az ítélet indokolásának tükrében ismerhetők meg igazán.

A rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként és összességében is gondosan megvizsgálta és meggyőző indokolással ellátott ítéletében minden, az ügyben lényeges tény és jogkérdés vonatkozásában számot adott az álláspontjáról, valamint az azt alátámasztó bizonyítékokról. A vádlottak előző elítéléseinek adatainál azonban az elkövetési idők feltüntetése is elvárás.

Mindezek után a törvényszék által megállapított tényállás megalapozott és a Be. 591. § (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban is irányadó. A vádlottak és a védők felmentést célzó fellebbezései a bíróság mérlegelési tevékenységét támadják, így a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetnek.

[22] A fellebbviteli főügyészség szerint a bűncselekmények jogi minősítése törvényes.

Az elsőfokú bíróság körültekintően részletezte álláspontját az egyes vádlottak terhére megállapítható bűncselekmények jogi értékelésénél. Figyelemmel volt a Btk. 2. §-ra és e körben kifejtette, hogy az egyes vádlottak esetében az elkövetéskori és az elbíráláskori jogszabályok összevetése nyomán mely anyagi jogi rendelkezések biztosítják a kedvezőbb elbírálást. A bűncselekmények elhatárolási kérdéseit illetően is eleget tett indokolási kötelezettségének, továbbá a bűncselekmények jogi minősítésein túl külön meghatározta a bünszervezet megállapításának feltételeit megalapozó körülményeket valamennyi érintett vádlottnál. Kitért a vádlottak bünszervezetben betöltött szerepére, feladatára, rámutatva az elkövetéskor és az elbíráláskor erre nézve irányadó anyagi jogi rendelkezések közti különbségekre. Kimunkált döntést tartalmaz az ítélet a vagyonek Kobzásra is minden egyes vádlottat érintően, ugyanígy a bűnügyi költség tekintetében. A bizonyítási indítvány elutasításának szintén okát adta.

Mindezek miatt a fellebbviteli főügyészség álláspontja értelmében a vádlottak és védők téves minősítést, emellett a bünszervezetben való elkövetés megállapítását kifogásoló fellebbezései sem vezethetnek eredményre a másodfokú eljárásban.

[23] A fellebbviteli főügyészség utalt arra, hogy a bűnösségi körülményeket az elsőfokon eljáró törvényszék helytállóan vette számba, azonban a visszaesői minőséggel érintett vádlottaknál nem magát a visszaesői minőséget, hanem az ennek megállapításához szükséges mértéken túli büntetettséget lehet súlyosító körülményként értékelni. Az alanyi és tárgyi bűnösségi körülményekre tekintettel a vádlottakkal szemben kiszabott büntetések neme törvényes valamennyi vádlott esetében. Az I-VII. r. vádlottaknál azonban bár a törvényszék indokát adta a középérték körüli büntetések kiszabásának, ennek ellenére az ügyészi fellebbezésben hivatkozott okok, valamint a hosszú éveken át folytatott élőlökődő jellegű bűncselekmények és a vádlottak abban betöltött szerepe, a nekik kiszolgáltatott és kizsákmányolt nők száma, az ennek nyomán általuk realizált haszon nagysága és a vádlottak büntetett előélete azt indokolja, hogy az ilyen jellegű bűncselekmények elkövetői a generális és a speciális prevenció céljainak megvalósulása érdekében kellő szigorral kerüljenek felelősségre vonásra. Különösen I., III., V. r. vádlottak, akik részben hasonló jellegű bűncselekmények miatt voltak már ezt megelőzően is büntetve, büntetéseikből épp, hogy csak

szabadultak és az életmódjukat ott folytatták tovább, ahol korábban abbahagyták. Mindez azt mutatja, hogy a korábbi büntetések nem érték el a célt velük szemben.

II., IV. és VII. r. vádlottaknál pedig azt is külön értékelni szükséges, hogy olyan vádlottakról van szó, akik megelőzőkben ugyanilyen jellegű kizsákmányolás áldozatai voltak, de ez a tapasztalat mégsem riasztotta őket vissza ilyen bűncselekmények elkövetésétől, hanem a bűnszervezet tevékeny résztvevőiként ők is más fiatal nők kizsákmányolásából éltek.

Mindezeket alátámasztják a törvényszék által komplexen értékelt bizonyítékok, köztük a titkos ügykezelés során keletkezett anyagok is, ezért a kiszabott büntetések enyhítése végett előterjesztett védelmi fellebbezések sem lehetnek eredményesek. A hasonló jellegű bűncselekmények, - mint ahogy arra a törvényszék is hivatkozott ítéletében – az ország egyes gazdaságilag elmaradott régióiban mintegy természetes tevékenységként elfogadottak, ezért az ezzel kapcsolatos szemlélet megváltoztatása érdekében szintén szükséges a hasonló jellegű bűncselekményt elkövető személyek szigorú felelősségre vonása.

[24] Rámutatott arra a fellebbviteli főügyészség, hogy Terhelt4 IV. r. vádlottat érintően a terhére megállapított 19 rb. bűnszervezetben elkövetett emberkereskedelem büntette mellett a törvényszék a korábbi próbára bocsátása megszüntetése miatt is alkalmazta a halmazati büntetést.

IV. r. vádlott a cselekményei egy részét valóban próba bocsátás hatálya alatt valósította meg, azonban a próbára bocsátása 2013. március 6. napján letelt. A Miskolci Törvényszék ítéletét 2020. december 9. napján hozta. A próbára bocsátással érintett ügyben a büntetés elévülésére vonatkozó szabályok figyelembevételére nem került sor, annak ellenére, miszerint IV. r. vádlott próbára bocsátása esetében az 5 éves elévülési idő 2018. március 6. napján anélkül telt el, hogy az ügyben jogerős ügydöntő határozat született volna.

Mindezt jelenleg a próbára bocsátás megszüntetésére és emiatt is büntetés kiszabására már elévülés okán nem kerülhet sor.

[25] A kifejtettekre tekintettel a fellebbviteli főügyészség az ítélet megváltoztatását indítványozta a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a Be. 599. § (1) bekezdés szerinti nyilvános ülésen akként, hogy Terhelt4 IV. r. vádlottat illetően a próbára bocsátással érintett ügyet a másodfokú bíróság különítse el és az emiatti felelősségre vonást elévülés okán mellőzze. Ebben az esetben sincs azonban indok az e vádlottal szembeni büntetés enyhítésére, a terhére helyesen megállapított 19 rb. nagy tárgyi súlyú bűncselekmény halmazata miatt. A fellebbviteli főügyészség indítványt tett Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r., Terhelt6 VI. r. és Terhelt7 VII. r. vádlott vonatkozásában a kiszabott büntetések ügyészi fellebbezésben kifejtetteknek megfelelően történő súlyosítására, míg Terhelt8 VIII. r. vádlottra az ítéletnek a Be. 605. § (1) bekezdés alapján történő helyben hagyására.

Az I., II., III., IV., V., VI., VII. r. vádlottaknál szükséges az elsőfokú ítélettől a másodfokú határozatig fogvatartásban töltött idő büntetésbe történő beszámítása és a másodfokú eljárásban felmerülő bűnügyi költségről rendelkezés meghozatala.

[26] A védők fellebbezéseik indokolásában a következőket fejtették ki:

[27] Az I. r. vádlott védője: Védenca a bűncselekményeket ténybelileg beismerte, azonban az emberkereskedelem bűncselekményét, valamint a bűnszervezetben történő elkövetést tagadta. Állítása szerint nem volt megbeszélés a vádlottak között, vagy feladat megosztás, nem adta ki sem ő, sem más, hogy ki, mit csináljon.

Élettársa, Terhelt2 II. r. vádlott a gyerekekkel foglalkozott és a háztartást vezette.

Terhelt3 III. r. vádlottal volt csak üzleti kapcsolatban, ketten beszéltek meg mindent, ő irányította a lányokat Berlinben, a kettőjük üzletébe senkit nem vontak bele.

Terhelt4 IV. r. vádlottal semmilyen megállapodás nem volt, úgy tekintett rá, mint sógornőjére.

Terhelt5 V. r. vádlottat nem vették be az üzletbe, ő úgymond átvette a lányok felügyeletét miután az I. r. vádlott kényszerintézkedés alá került, ez nem egy megbeszélte dolog volt.

Terhelt6 VI. r. vádlottal nem volt üzleti kapcsolata.

Terhelt7 VII. r. vádlott az élettársa volt, soha nem engedte volna, hogy részt vegyen az üzleti ügyeiben.

Terhelt8 VIII. r. vádlottat alig ismeri, nem voltak semmilyen üzleti kapcsolatban.

Senki nem kényszerítette a meghallgatott sértetteket munkára, szabadon mozoghattak, nem felügyelték őket a vádlottak, ezt maguk elmondták. Az ítélet azon megállapítása, hogy önmagukat és családjukat kizárólag prostitúcióból tudták eltartani, nem helytálló. Volt választási lehetőségük, nem voltak kiszolgáltatott helyzetben. Egyik tanú sem tudta azt állítani, hogy a vádlottak között a feladatok meg lettek osztva, illetve bármelyikük is irányította volna a többi vádlottat.

A bűnszervezet nem állapítható meg az ügyben, hiszen a hierarchia és a konspiratív működés is hiányzott.

Indítványozta az I. r. vádlott védője, hogy az ítéltábla Terhelt1 I. r. vádlottat üzletszerű kerítés büntetében és kitartottság büntetében mondja ki bűnösnek és mellőzze a bűnszervezetben elkövetett emberkereskedelem büntetékének megállapítását.

tanú5 sértett sérelmére elkövetett bűncselekmény esetén mentse fel a vádlottat a 18. életévét be nem töltött személy sérelmére elkövetett bűncselekményi minősítés alól és a bűncselekmény alapesetét állapítsa meg.

Azon lányok vonatkozásában, ahol csak a keresztnévük szerint azonosítja őket a vádirat, a védő álláspontja, hogy nem lehet minden kétséget kizáróan megállapítani sérelmükre bűncselekmény elkövetését, ezért ezen sértettek vonatkozásában az I. r. vádlott felmentésére tett indítványt. tanú18 sértettet érintően, aki nem dolgozott egy napot sem, tanú33t illetően, aki egyéb1nak dolgozott, valamint tanú19 esetében, aki az I. r. vádlott barátnője volt és nem adott le a keresetéből pénzt senkinek, szintén felmentésre tett indítványt.

A védő indítványozta, hogy a másodfokú bíróság Terhelt1 I. r. vádlottal szemben kiszabandó büntetésbe számítsa be a vádlott által előzetes fogvatartásban Németországban töltött időt 2013. szeptember 23. napjától, majd 2013. október 18. napjától előzetes letartóztatásban, továbbá házi őrizetben, ezt követően lakhelyelhagyási tilalom alatt Magyarországon töltött időt.

Az ítéltábla enyhítő körülményként vegye figyelembe, hogy 2 kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, részben beismerte a bűncselekmény elkövetését, megbánó magatartást tanúsított. A vádlott rendezett családi körülmények között él, több tanfolyamot is elvégzett a büntetőeljárás megindulása óta. Az eljárás megviselte, az eljárás alatt gerincműtétje és epekő miatti műtétje volt, cukorbeteg, továbbá 3 csigolyája elmozdult, melynek okán újabb

gerincműtét várható. A vesekő megbetegedés folytán szintén műtétre kerülhet sor. Bipoláris affektív zavarban, kevert szorongásban, depressziós zavarban szenved. Az időmúlás jelentős enyhítő körülmény.

[28] Terhelt4 IV. r. vádlott védője kiemelte, hogy védence az ítéleti tényállás alapján 2010. év második félévétől kezdődően 2013. szeptember 23. napjáig folytatta bűnös tevékenységét. Ugyanakkor a korábbi Btk. 175/B. § nem ismerte a kizsákmányolás céljából történő elkövetési módot, így az ehhez kapcsolódó emeltebb büntetési tételt sem. A védelem határozott álláspontja értelmében a IV. r. vádlottra nem kedvezőbb az új Btk. alkalmazása. Jelen esetben nem alkalmazható a BH2019. 153. számú eseti döntés. Az egyes sértettek terhére elkövetett cselekményeket egymástól elkülönülten, időbelileg is elhatárolható módon kell vizsgálni.

Azzal sem ért egyet a védelem, hogy amennyiben mégis az új Btk. alkalmazása lenne szükséges és a bűnhalmazatban lévő valamennyi bűncselekményt az új törvény szerint kellene elbírálni, akkor ne lehessen az időközben hatályba lépett, 2019. július 10. napjától hatályos bünszervezeti fogalmat is az elkövetési időszakra figyelembe venni. A bünszervezet megállapíthatóságát vitatta.

Az ítéleti tényállásban az került rögzítésre, hogy a IV. r. vádlott 2010. áprilisát követően a sértettek ellátásában vett részt. A törvényszék Terhelt4 IV. r. vádlottat 19 rb. bünszervezetben elkövetett emberkereskedelem büntetében [Btk.192. § (2) bekezdés, (3) bekezdés i) pont] mondta ki bűnösnek. A hivatkozott jogszabályhely az elszállásol elkövetési magatartást is megjelöli, amely magatartásnak párosulnia kell a kizsákmányolás céljával ahhoz, hogy a törvényi tényállás megvalósuljon. Az ítéleti tényállásban szereplő konkrét elkövetési magatartások között azonban nincs olyan, még utalás szintjén sem, mely azt mutatná, hogy a IV. r. vádlott legkisebb tevékenységet kifejtett volna elszállásolás ügyében. A kizsákmányolási célzat is hiányzik. A törvényszék arra az álláspontra helyezkedett, hogy a sértettek kiszolgáltatott helyzete nem akkor állt fenn, amikor a külföldre utazás mellett döntöttek, hanem amikor már kint voltak, akkor kerültek kiszolgáltatott helyzetbe. A védelem álláspontja ezzel szemben, hogy a törvényszék tényekből további tényre helytelen következtetést vont le, mely a másodfokú eljárásban orvosolható.

A védő orvosi dokumentumokat csatolt 2010. szeptember 19., 20., 23-27. napjáig tartó orvosi kezelésekről, melyek megítélése szerint igazolják, hogy 2010. nyarán nem utazott vissza Berlinbe a IV. r. vádlott, Magyarországon tartózkodott 2010. áprilisától a terhessége folytán. A védő megjelölt hat sértettet, akik vonatkozásában így nem követhetett el bűncselekményt a IV. r. vádlott. A védő a III. r. vádlott által a IV. r. vádlottnak írt leveleket is bemutatott a másodfokú eljárásban, írásszakértői véleményt is mellékel, és a levelek tartalmával azt kívánta bizonyítani, hogy a III. r. vádlott erőszakos, erőteljes kérésére végezte a IV. r. vádlott azt a munkát, melyet az ítélet tartalmaz, vagyis maga is áldozat.

A büntetés kiszabási elvek körében a védő maga is a próbára bocsátás miatti felelősségre vonás elévülés okából történő mellőzésére, továbbá a büntetés jelentős enyhítésére tett indítványt.

[29] Terhelt5 V. r. vádlott védője: Védence 2014. november 30. napján kézzel írott írásbeli vallomásában részletes, tényfeltáró, beismerő és vádlott-társaira terhelő vallomást tett. Azért utazott Berlinbe a szabadulása után, hogy rendbe tegye dolgait, munkát szerezzen és az otthon maradt családja részére támogatást nyújtson. Kifejtette, hogy a lányok által végzett

prostitúciós munkára nem volt ráhatása. Csak a lakással kapcsolatos ügyeket intézte. A törvényszék előtt vitatta, hogy az emberkereskedelem bűncselekményét megvalósította volna, hogy kizsákmányolásra került volna sor a sértetteket érintően. Ugyanígy a bűnszervezet elemei sem valósultak meg védencét illetően. Ezekre tekintettel elsődlegesen felmentésre tett indítványt a védő bizonyítottság hiányában, másodlagosan téves minősítés helyt adásának esetében kitartottság büntette megállapítását indítványozta és a bűnszervezet megállapításának mellőzését. A védő szerint a büntetés enyhítésére van lehetőség, a vagyoneklobzás és a bűnügyi költség is jelentősen csökkenthető. Enyhítő körülmény a részbeni beismerés, a három kiskorú gyermekről gondoskodás és az időmúlás is.

[30] Terhelt6 VI. r. vádlott védője is fellebbezését és az elsőfokú eljárásban elhangzott perbeszédét fenntartotta. Jelezte, hogy noha az előkészítő ülésen nem személyesen vett részt – egyéb elfoglaltsága miatt –, de a helyettesítést ellátó védő a jegyzeteiben azt tüntette fel, hogy védenca tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Az ügyész vádbeszédében is az hangzott el, hogy VI. r. vádlott nem tett vallomást, bűnösségét nem ismerte el, a tárgyaláshoz való jogáról sem mondott le. A nyomozás során végig tagadta a bűncselekmény elkövetését. Érthetetlen így a védelem számára, hogy az elsőfokú bíróság ítélete ezzel ellentétes megállapításokat tartalmaz. Az ítélet indokolásában a 4. tényálláspontot érintően is a 103. oldalon leírtak helytelen tényekre utalnak, hiszen egyéb2t Berlinben ismerte meg védenca, az oda való kijutásában nem volt szerepe a VI. r. vádlottnak. Ugyanitt 2012. októberét illetően védenca terhére 2 fiatal nő prostitúciós tevékenységre toborzásában való közreműködést részletez a törvényszék, de konkrétumokat nem társít hozzá. A 6. tényálláspontnál tanú18 határozottan állította, hogy nyomozati vallomásában hazudott a VI. r. vádlott szerepére is. Az emberkereskedelem törvényi tényállási elemei, az elkövetési magatartások nem valósultak meg, így ezek hiányában a bűncselekmény elkövetése nem állapítható meg. A bűnszervezetben elkövetés, mint minősítő körülmény sem áll fenn, így mivel a bizonyítékok alapján a védenca bűnössége kétséget kizáróan nem állapítható meg, védenca felmentésére tett indítványt a védő. Amennyiben mégis bűnösség kimondására kerül sor, enyhítő körülmény a jelentős időmúlás, a büntetlen előélet.

[31] Terhelt7 VII. r. vádlott védője fellebbezését elsődlegesen felmentésért, másodlagosan téves minősítésért, harmadsorban enyhítés végett tartotta fenn.

A védő álláspontja értelmében védenca az ügyben maga is sértett volt, de ha ezt a védekezést az ítéltábla nem osztaná, a védelem vitatja a bűnszervezetben elkövetést, hiszen védenca is kényszer, fenyegetettség hatása alatt cselekedett. Ezt támasztja alá a részére a védenca, a VII. r. vádlott által 2021. április 22. napján postázott írásbeli vallomása, mely mellékletként csatolásra került a védő beadványához. A védő a 8 oldalas beadványból általa lényegesnek tartott részeket külön kiemelt. Mellékletként szerepel a bizonyítékok értékelésére vonatkozó 5 oldalas beadvány is és 3 oldalas észrevétel a Berlinben történetekről. A védő véleménye, miszerint levonható az a következtetés, hogy a VII. r. vádlott nem minősül olyan személynek, aki önként, szabadon dönthetett volna arról, hogy bűncselekményeket követ el szervezeten az I. r. vádlott irányítása alatt.

Nemzetközi Egyezményekre hivatkozva a védő rámutatott arra, hogy a kiszolgáltatott helyzet a sértett tényleges vagy elfogadható választási lehetősége hiányában áll fenn. A 354/2012. (XII. 13.) Korm.r. által meghatározott kritériumok adnak támpontot, hogy ki tekinthető valószínűsíthetően az emberkereskedelem áldozatának.

A minősítést illetően a védő utal arra, hogy a kerítés büntette alapesetének megállapíthatósága merülhet fel, bünszervezetben történő emberkereskedelem elkövetésének hiányát korábbi hasonló ügyben már az ítéltábla rögzítette, döntését felülvizsgálat keretében a Kúria hatályában fenntartotta.

Az enyhítést célzó fellebbezést azzal indokolta a védő, hogy az elkövetés időpontjában a büntetés kiszabásánál nem a középérték volt az irányadó, enyhítő szakasz alkalmazásának lehetősége sem kizárt, ezért végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabása kellően szolgálná a speciális és a generális prevenciót. Hivatkozott a védő a egyéb érdekelt 10 Bf.I.404/2020/13. számú ítéletére, hasonló jellegű ügyben kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kapcsán. Védence büntetlen előéletű, két kiskorú gyermeke közül az egyik tartósan beteg. Az időmúlás elévülési időt meghaladó. Belső aránytalanság érezhető az ítéletben. A védő a törvényszék előtt előterjesztett perbeszédében foglaltakat is fenntartotta.

[32] Terhelt 8 VIII. r. vádlott védője kiemelte, hogy a vádiratban pénzbüntetés kiszabására tett indítványt az ügyészség, melyet védence elfogadott és a váddal egyezően beismerte bűnösségét. Tárgyalást követően eltűzött büntetést szabott ki az elsőfokú bíróság, mely felfüggesztett szabadságvesztés büntetést, melynek pénzbüntetésre történő enyhítését indítványozta a védő.

[33] Terhelt 6 VI. r. vádlott az ítéltáblán 116. sorszám alatt tette meg észrevételét az ügyben azzal, hogy semmilyen bünszervezetnek nem lett tagja. Berlinben ismerkedtek meg élettársával, ott tudta meg, hogy élettársa mivel foglalkozik. Együtt éltek, a pénzüket együtt éltek fel. Idegen országban a „testvéréhez” mentek lakni, így „belekeveredtek az ügybe”. Kéri büntetése enyhítését.

[34] Terhelt 2 II. r. vádlott az ítéltáblán 118. sorszám alatti beadványában kitért arra, hogy sem az ügy előtt, sem utána semmilyen bűncselekményt nem követett el. A letartóztatásból 2 év után kikerülve dolgozott, tanulmányokat folytatott, hogy „megfeleljen a normális társadalmi viselkedésnek”. Az I. r. vádlott maga mondta el az ügyben, hogy kényszerítette őt, ezért segített az I. r. vádlottnak. Az eljárás nagyon hosszú ideje folyik, új életet kezdett a kényszerintézkedésből való szabadlára kerülése óta, így a kiszabott fegyház okafogyottá vált. Büntetése enyhítését kéri nagy lánya és saját pszichés problémái miatt. Csatolt orvosi dokumentumokat és bizonyítványokat másolatban. A III. r. és V. r. vádlottak, valamint tanú 5 tanú rá nézve kedvező nyilatkozatainak elfogadására tett indítványt.

Az emberkereskedelem minősítés helytállóságát vitatja. „Mindenkinek lett volna lehetősége más munkát találni, csak akarat kell hozzá!” A bünszervezet mellőzését indítványozta.

[35] A másodfokú eljárásban megtartott tárgyalást követően előterjesztett további indítványok:

[36] A fellebbviteli főügyészség képviselőjének álláspontja alapján a IV. r. vádlott által becsatolt és a III. r. vádlottnak tulajdonított levelek keletkezési körülményei, az, hogy milyen időpontban íródtak, bizonytalan, így kétséget kizáró következtetések levonására nem alkalmasak. A IV. r. vádlott esetében hivatkozott orvosi dokumentumok csak az ott megjelölt néhány nap igazolására szolgálhatnak, az eddigi bizonyítékok terhelő jellegén nem változtatnak.

Az elsőfokú bíróság által hibátlanul értékelt bizonyítékok zárt rendszert képeznek, a megállapított tényállás megalapozott. A vádlottak a sértettek kiszolgáltatott helyzetét fenntartották, keresményüket elvették. A vádlottak hosszú időn keresztül folytatták tevékenységüket szervezeten, alá – fölé rendeltségi viszonyban, vagyis bűnszervezet keretében, mindezt a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában a kiszabott büntetések súlyosítása indokolt a relatív időmúlás ellenére, a belső arányosság elvét is szolgáló. A járulékos kérdésekben is törvényes döntést hozott a törvényszék, a bűnügyi költség mérséklése nem indokolt, hiszen nem megismételt eljárásban járt el az elsőfokú bíróság.

[37] Az I. r. vádlott védője a nyomozás törvényességével kapcsolatos aggályait fogalmazta meg a lehallgatási anyag leírása körülményeit és a sértett tanúk pszichés befolyásolását érintően. A védő szerint helytelen azon megállapítás, hogy a sértetteknek nem volt választási lehetőségük. Tanúsról nem állapítható meg, hogy fiatakorúként dolgozott volna az I. r. vádlottnak. Az I. r. és III. r. vádlottak osztották el a pénzt. Legfeljebb bűnszövetség kérdése lenne vizsgálható, de bűnszervezet nem jött létre.

[38] A II. r. vádlott védője az ítéletet megtorló jellegűnek minősítette. Az általa számtalanként megjelölt enyhítő körülmény közül az eljárás elhúzódását emelte ki és azt, hogy a kényszerintézkedésből való kikerülése után a II. r. vádlott tanulmányokat folytatott, dolgozott, családjáról gondoskodott, rendezett családi helyzetben élt, fiatal felnőtt, hosszú ideig állt kényszerintézkedés hatálya alatt és az időmúlás jelentős.

A lehallgatási anyag a II. r. és IV. r. vádlottaknál nők pletykálkodását mutatja. A sértettek a jobb kereseti lehetőség miatt mentek ki külföldre, nem voltak kiszolgáltatott helyzetben, jobb körülmények között éltek Berlinben, mint itthon. Üzleti megállapodás volt a sértettek és a vádlottak között, az elszámolás néhány esetben maradt el a hatóságok intézkedése miatt. Bárki bármikor eljőhetett, kapott pénzt. A vádlottak részesedése és így a vagyonelkobzásra vont következtetés az ítélet 52-53. oldalán ellentmondásos, a számítás kifogásolható. Az ügyben legfeljebb kerítés büntette állapítható megvédenre terhére, melyet bűnszervezetként követett el. A halmazatban álló cselekmények száma a II. r. vádlott vallomása figyelemmel csökkenthető. A II. r. vádlott több sértettet nem is ismert, feladatot neki nem osztottak ki, így bűnszervezeti elkövetés nem jöhet szóba nála. Belső aránytalanság érhető tetten a II. r. és VII. r. vádlott büntetésénél, lényeges enyhítésre kerülhet sor védencénél a védő szerint.

A házi őrizet beszámításánál a kivett napok beszámítására is indítványt tett a védő.

[39] A III. r. vádlott védője kifogásolta, hogy tényállási elem hiánya – kiszolgáltatott helyzet – ellenére állapította meg a törvényszék az emberkereskedelem büntettét védenre terhére. A III. r. vádlott és a sértettek között kialakult gazdasági viszony a kerítés büntettének tényállási elemeit jeleníti meg. Tanú5 betöltötte már a 18. életévét, amikor kapcsolatba került a III. r.

vádlatlalt. Védenca beismerő vallomását és az időmúlást nem kellő súllyal értékelte a törvényszék. A védő tehát az enyhítés végett bejelentett fellebbezését is fenntartotta.

[40] A IV. r. vádlott védője a másodfokú bizonyítás alapján eltérő tényállás megállapítására tett indítványt, a védenca terhére meghatározott bűncselekmények rendbeliségének csökkentésére. Az orvosi dokumentumokra figyelemmel a védő álláspontja szerint igazolható, hogy 2010. áprilisban Magyarországra hazatért után védenca végig Magyarországon tartózkodott, még szeptemberben is, így tehát a törvényszék helytelenül állapította meg az ítéletben, hogy a IV. r. vádlott, aki 2010. áprilisban Magyarországra jött, nyáron visszatért Berlinbe.

A III. r. vádlottól származó levelekre tekintettel a III. r. vádlott vallomásának a bizonyítékok köréből való kirekesztésére tett indítványt. A védő álláspontja értelmében a IV. r. vádlott magatartása kapcsán a célzatra nincs konkrét tény, de a vád törvényessége is megkérdőjelezhető, hiszen az „elszállásolás” elkövetési magatartás megvalósulási körülményeit nem részletezte védenccét érintően, tényállási elem hiányzik. A védő az Alaptörvény 18. Cikk (4) bekezdésére, többek között a 11/1992. (III.5.) AB határozatra, a Kúria 1. BK véleményére és egyedi kúriai döntésekre is hivatkozott. Fenntartotta az alkalmazható jogszabály, a minősítés, a bűnszervezet körében fellebbezése indokolásában kifejtetteket.

Az enyhítő körülményeknél a három kiskorú gyermekről gondoskodás, a fiatal felnőtt helyzet, a befolyásolt állapot, a részesedés kisebb mértéke figyelembevételére tett indítványt jelentős enyhítés érdekében.

[41] Az V. r. vádlott védője elsődlegesen bizonyíték hiányában történő felmentés érdekében tartotta fenn fellebbezését. A minősítést vitatva a kitartottság büntettének lehetőségét vetette fel. A bűnszervezet megállapításának mellőzésére tett indítványt a büntetés enyhítése mellett.

[42] A VI. r. vádlott védője tanú16 sértettnél kitartottság büntettének megállapítását indítványozta, tanú18 személyéhez kapcsolódóan pedig bizonyíték hiányában felmentést indítványozott. A bűnszervezeti elkövetés mellőzése okán is a büntetés enyhítését indítványozta.

[43] A VII. r. vádlott védője felmentés, minősítés változtatás és enyhítés végett tartotta fenn fellebbezését. Védenccét inkább áldozatnak tartja az ügyben, aki nem volt bűnszervezet tagja. Kényszer helyzetben volt, fenyegetés hatása alatt cselekedett, így a korábbi Btk. 24. § (2) bekezdésének alkalmazhatósága szóba jöhet, vagyis a korlátlan enyhítés. Amennyiben az I. r. vádlottnál emberkereskedelem büntette nem állapítható meg, akkor a VII. r. vádlott cselekménye legfeljebb kerítés büntettének minősülhetne, melyet bűnsegédként követhetett el. Az ügyben igen jelentős az időmúlás és a VII. r. vádlott példás személyi körülményei a büntetés jelentős enyhítését indokolják.

[44] A VIII. r. vádlott védője enyhítés, pénzbüntetés kiszabása végett fenntartotta fellebbezését, részletfizetést is kérve.

[45] Az utolsó szó jogán tett nyilatkozataikban a vádlottak csatlakoztak védőikhez és Terhelt2 II. r. vádlott „bocsánatot kért mindenkitől”, míg Terhelt5 V. r. vádlott megbánását fejezte ki.

[46] A pertörténeti adatokhoz tartozik, hogy az elsőfokú ítélethozatalt követően 17.B.11/2019/224-III. számú végzésével a törvényszék I-VII. r. vádlottak letartóztatását a másodfokú eljárás befejezéséig, de legfeljebb a nem jogerősen kiszabott szabadságvesztés tartamáig elrendelte.

[47] Terhelt4 IV. r., Terhelt6 VI. r. és Terhelt7 VII. r. vádlottakat 2020. december 10. napján a büntetésvégrehajtási intézetbe befogadták.

[48] Az időközben ismeretlen helyre távozó I-III. r. vádlottakkal szemben az ítéltábla elfogató parancsot adott ki, a fellebbviteli főügyészség pedig a Be. CI. fejezet alkalmazásával távollétes eljárás lefolytatására tett indítványt.

[49] Terhelt1 I. r. vádlottat elfogatóparancs alapján 2021. június 10. napján őrizetbe vették, míg Terhelt2 II. r. vádlottat 2021. június 8. napján.

[50] A VI. r. vádlott védőjének és a fellebbviteli főügyészségnek a felvetésére 47. sorszám alatt az ítéltábla megkereste a törvényszéket a Be. 596. § (1) bekezdésének a) pontjára hivatkozással felvilágosítás adására:

A Miskolci Törvényszék 17.B.11/2019/21. számú jegyzőkönyvének (2019. június 5.) - mely az előkészítő ülésen került rögzítésre - 20. oldala tartalmazza:

„Eljáró bíró kérdésére Terhelt6 VI. r. vádlott: A váddal egyezően beismerem a bűnösségemet, esetemben a vádiratot elfogadom. Úgy történt minden, ahogy a vádirat tartalmazza. Lemondok a tárgyaláshoz való jogomról. Amennyiben lehetőségem van, nem kívánok jelen lenni a tárgyaláson.”

Az ítélet 28. oldalának alulról a 3. bekezdésében ezzel egyezően szerepelnek az előkészítő ülésen elhangzottak.

Az ügyész perbeszéde elején Terhelt6 VI. r. vádlott esetén utalt arra, hogy nevezett nem tett vallomást, bűnösségét nem ismerte el és a tárgyaláson való jogáról sem mondott le. A nyomozás során mindvégig tagadta a bűncselekmények elkövetését.

[51] Terhelt6 VI. r. vádlott védője fellebbezése indokolásában kiemelte:

„Noha ezen előkészítő ülésen nem személyesen a kirendelt védő vett részt – egyéb elfoglaltsága miatt – de a helyettesítést ellátó védő a jegyzetében azt tüntette fel, hogy védencem tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését.

Erre is figyelemmel a védelem számára érthetetlen, hogy a törvényszék miből vonta le azon következtését, miszerint védencem beismerte a terhére rótt bűncselekmény elkövetését.”

[52] Az ítéltábla arról kért felvilágosítást a fentiek ismeretében, hogy a kérdéses jegyzőkönyvben foglaltak helytállóak-e vagy esetleg elírás történt.

A törvényszék azt a tájékoztatást adta, hogy az ügyben 2019. június 05. napján megtartott előkészítő ülésen Terhelt6 VI. r. vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatot tett és lemondott a tárgyaláshoz való jogáról, valamint kioktatást követően jelezte, hogy a jelenlét jogáról is lemond.

Az eljáró bíró - a külön erre az ügyre rendszeresített füzetben - minden terhelt tekintetében feljegyezte az előkészítő ülésen elhangzottakat. Terhelt6 VI. r. vádlott a jegyzőkönyvben (21. számú) foglaltakkal egyezően nyilatkozott.

[53] A büntetésvégrehajtási intézet közlése szerint Terhelt5 V. r. vádlott más ügyben tölti jelenleg szabadságvesztés büntetését 2025. február 21. napjáig.

Terhelt3 III. r. vádlott 2016. május 10. napjától 2018. január 25. napjáig nem más ügyben, hanem jelen ügyben volt ismét előzetes letartóztatásban.

[54] Az ítéltábla 2021. július 7. napján meghozott Bel.I.339/2021/7. számú végzésével Terhelt4 IV. r., Terhelt6 VI. r. és Terhelt7 VII. r. vádlottak letartóztatása indokoltságának felülvizsgálata körében letartóztatásuk további fenntartásáról határozott. A végzés a IV. r. vádlott vonatkozásában 2021. július 20. napján véglegessé vált. A Kúria Bpkf.III.1.017/2021/2. számú, 2021. augusztus 31. kelt határozatával az ítéltábla végzését helybenhagyta a VI. r. és VII. r. vádlottakra.

[55] A Miskolci Törvényszék Gazdasági Hivatala a Gazdasági Hivatalban ténylegesen bevételezett, nyilvántartott és kezelt bűnjelek tételes kimutatásáról adott tájékoztatást az ítéltábla megkeresésére 104. sorszám alatt. A letétként kezelt bűnjelekről pedig 106. sorszám alatt nyilatkozott.

[56] Az ítéltábla a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 590. § (1), (2) és (7) bekezdései alapján teljes terjedelmében felülbírált a I-VII. r. vádlottakra, illetve a Be. 583. § (3) bekezdésének a) pontjában meghatározott okból a Be. 590. § (3) bekezdésére figyelemmel Terhelt8 VIII. r. vádlottat érintően csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezés vonatkozásában (büntetés enyhítése) vizsgálta felül, szem előtt tartva a Be. 590. § (5) bekezdésében rögzítetteket is a Be. 600. § (1) bekezdés b) pontja – az I. r. és II. r. vádlottak esetében a Be. 752. § (1) bekezdésére tekintettel – szerinti tárgyaláson.

[57] Az ügyészség által bejelentett fellebbezés eredményre nem vezetett, míg a védelem által előterjesztett jogorvoslatok részben eredményesek az alábbiakban kifejtetteknek megfelelően:

[58] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok döntő többségének betartásával ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, széleskörű bizonyítási eljárást folytatott le.

Terhelt8 VIII. r. vádlottat érintően megjegyzendő, hogy a Be. 590. § (5) bekezdésének a) pontja alapján az ítélet hatályon kívül helyezésének kérdése nem merült fel.

[59] A védők, illetve a fellebbviteli főügyészség által felvetett eljárásjogi problémák kapcsán azonban a következőkre szükséges kitérni:

[60] A Be. 609. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság nem ügydöntő végzésével hatályon kívül helyezi az elsőfokú bíróság ítéletét, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha a 607. § (1) bekezdésében, valamint a 608. § (1) bekezdésében fel nem sorolt, és a másodfokú eljárásban nem orvosolható olyan eljárási szabálysértés történt, amely lényeges hatással volt az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, illetve az intézkedés alkalmazására.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott eljárási szabálysértésnek minősül különösen, ha

- a) a bizonyítás törvényességére vonatkozó rendelkezéseket a vádemelés után megsértették,
- b) a büntetőeljárásban részt vevő személyek a vádemelés után a törvényes jogukat nem gyakorolhatták, vagy ezek gyakorlásában őket korlátozták,
- c) a tárgyalásról a nyilvánosságot törvényes ok nélkül kizárták,
- d) a bűnösség megállapítása, a felmentés, az eljárás megszüntetése, a cselekmény Btk. szerinti minősítése vagy a büntetés kiszabása, illetve az intézkedés alkalmazása tekintetében az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének nem vagy csak részben tett eleget.

(3) Az ítélet felmentő, illetve eljárást megszüntető rendelkezését nem kell hatályon kívül helyezni, ha az (1) bekezdés szerinti eljárási szabálysértés a vádlott vagy a védő törvényes jogainak gyakorlását korlátozta.

(4) Ha az elsőfokú bíróság a lefoglalt dologról, az elkobzásról, a vagyoneklobzásról, illetve az elektronikus adat végleges hozzáférhetetlenné tételéről a törvény rendelkezése ellenére nem rendelkezett, és a döntéshez szükséges adatok a másodfokú eljárás során bizonyítás felvétele keretében nem tisztázhatók, a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságot a CVI. Fejezet szerinti eljárás lefolytatására utasítja.

[61] Az előkészítő ülésen Terhelt6 VI. r. vádlott **bűnösséget beismerő nyilatkozatot tett**, és a beismeréssel érintett körben a tárgyaláshoz való jogáról lemondott. A törvényszék azonban nem hozott végzést arról, hogy elfogadja-e ezen nyilatkozatot. A döntés hiánya az eljárás törvényessége szempontjából relatív eljárási szabályszegést eredményezett, amely azonban

nem volt lényeges hatással az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására.

A büntetés kiszabásánál az enyhítő körülmények körében van egyébként nagyobb jelentősége a bűnösséget beismerő nyilatkozatnak.

[62] Utalva az előkészítő ülés szabályai között a Be. 502. § (3) bekezdésére, megállapítható, miszerint az előkészítő ülésen a kihallgatás fő kérdése a vádlotthoz, hogy beismeri-e a bűnösségét a vád tárgyává tett bűncselekményben. Nem akadályozza az ügy előkészítő ülésen történő befejezésének az, ha a vádlott a bűnösségre is kiterjedő határozott beismerő nyilatkozaton túl nem kíván részletes vallomást tenni.

A bírói meggyőződés kialakulásához azonban szükség lehet arra, hogy a vallomás az adott bűncselekmény törvényi tényállásának megállapíthatóságához szükséges tényeket tartalmazza.

[63] A Be. 504. § (1) bekezdése rögzíti, hogy ha a vádlott a bűnösségét beismeri, és a beismeréssel érintett körben a tárgyaláshoz való jogáról lemond, a bíróság e tény, az eljárás ügyiratai, valamint a vádlott kihallgatása alapján vizsgálja meg, hogy a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát elfogadja-e.

A (2) bekezdés alapján a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadásának a feltételei a következők:

- a) a vádlott e nyilatkozatának természetét és jóváhagyásának következményeit megértette,
- b) a vádlott beszámítási képessége és beismerésének önkéntessége iránt ésszerű kétely nem mutatkozik,
- c) a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozata egyértelmű és azt az eljárás ügyiratai alátámasztják.

A (3) bekezdés kimondja, hogy ha a (2) bekezdésben meghatározott feltételek fennállnak, a bíróság a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát végzésével elfogadja. E végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

[64] A büntetőeljárás törvény Kommentárjának (főszerkesztő: Dr. Polt Péter) iránymutatása szerint:

A bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadásának nem feltétele, hogy a vádlott részletes vallomást tegyen (Be. 504. § (2) bekezdése).

Ugyancsak a bűnösséget beismerő nyilatkozaton alapul a rövidített indokolással szerkesztett ítélet lehetősége is (Be. 562. § (4) bekezdése).

Az egyszerűsítés lehetősége akkor áll fenn, ha a vádlott a váddal egyezően ismeri be a bűnösséget. A Be. nem a beismerő vallomást, hanem a végzéssel elfogadott „bűnösséget beismerő nyilatkozatot” támasztja az egyszerűsítés feltételéül.

A bíróság azonban nem köteles elfogadni a beismerő nyilatkozatot, ha az lényegesen eltér a vádlott korábbi vallomásaitól, és a vádlott a nyilatkozatát nem erősíti meg ténybeli beismeréssel (BH2017. 365.).

[65] Ha a vádlott a vád tárgyává tett cselekményben a bűnösségét beismeri, a bíróságnak végzéssel határoznia kell arról, hogy ezen nyilatkozatot elfogadja-e. Az elfogadás elsődleges feltétele, hogy az előkészítő ülésen a vádlott a tárgyaláshoz való jogáról is lemond, míg a tárgyaláson a további bizonyítás lefolytatásáról mond le. A bíróság ezentúl az ügyiratok és a vádlott kihallgatása alapján kialakult meggyőződése folytán dönt a beismerő nyilatkozat elfogadásáról.

A beismerő nyilatkozat elfogadásának feltételeit a Be. 504. § (2) bekezdése tartalmazza. A vádlott beszámítási képességével és a beismerés önkéntességével kapcsolatban a bizonyosság mércéje bizonyítás hiányában nem a kétséget kizáró bizonyosság (Be. 7. § (4) bekezdése), hanem az ésszerű kétely hiánya.

A bíróságnak az eljárás ügyiratai alapján is ellenkezhethet a meggyőződésével a beismerő vallomás elfogadása (Be. 167. § (4) bekezdés). A bíróságnak hivatalból kötelessége vizsgálni, hogy a vádlott beismerő nyilatkozatát az ügyiratok alátámasztják-e.

[66] Ha nincs akadálya a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadásának, a bíróság azt végzéssel elfogadja. A végzés nem ügydöntő, az ellen fellebbezésnek sincs helye, azt a bíróság, ha tárgyalást tart, saját maga is hatályon kívül helyezheti (Be. 521. § (3) bekezdés).

[67] Az ítéltábla még a következőket emeli ki:

Korábban nem ismert jogintézmény az általános eljárási szabályok között a bűnösségre is kiterjedő beismerő nyilatkozat elfogadásáról történő végzés meghozatala.

[68] A törvényhelyhez fűzött miniszteri indokolás alapján a bíróságnak vizsgálnia kell, hogy „a vádlott külső befolyástól mentesen, a saját elhatározásából ismerte-e el a bűnösséget, tisztában van-e a beismerő vallomása természetével és annak lehetséges következményeivel, illetve a beismerő vallomás hitelességével kapcsolatban nem merül-e fel kétely, és az a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokkal kellőképpen alátámasztott-e”. Az indokolás szerint így az ésszerű kétely vizsgálata nem csupán a beismerő vallomás önkéntességével kapcsolatban, hanem annak hitelességével kapcsolatban is kötelező. A hitelesség vizsgálata azonban kizárólag a büntetőügy iratainak ismeretében lehetséges. Annak elemzése, hogy az eljárás ügyiratai alátámasztják-e a vádlott beismerő nyilatkozatát már külön, az 504. § (2) bekezdés c) pontjában van szabályozva. Az ésszerű kétely hiányának ellenőrzését a törvényszöveg azonban kizárólag a vádlott beszámítási képessége és beismerésének önkéntessége kapcsán írja elő (Be. 504. § (2) bekezdés b) pont).

[69] Az előbbiekhöz kapcsolódóan megjegyzendő, hogy a törvényszöveg „beismerő nyilatkozatról” szól. A törvény indokolása ezzel szemben „beismerő vallomásról”.

A büntetőeljárásban a nyilatkozat és a vallomás jogi természete nem ugyanaz. A bizonyítás eszközei között nem véletlenül a terhelt vallomása került felsorolásra (Be. 165. § b) pont). Az

előkészítő ülésen nincs bizonyítás. A vádlott nyilatkozata az egyszerűsítést szolgálja, de az nem tekinthető terhelti vallomásnak.

[70] A bíróság a beismerés elfogadása (Be. 504. § (3) bekezdése), vagy az elfogadás megtagadása tárgyában (Be. 506. § (2) bekezdés) végzéssel határoz, mely nem fellebbezhető.

[71] A Be. 449. § (4) bekezdése értelmében a pervezető végzés az ügy bíróságra érkezését követően az ügy menetét megállapító, az eljárási cselekmény előkészítésére irányuló vagy elvégzése érdekében hozott nem ügydöntő végzés.

Az eljárási törvényben a pervezető végzések körében a Be. 449. § (4) bekezdésének a) pontja – h) pontja közötti felsorolásban külön nem szerepel a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatával kapcsolatos végzés. Ugyanakkor nem vitásan a beismerés elfogadása vagy az elfogadás megtagadása tárgyában hozott végzés pervezető jellegű, hiszen az ügy menetét meghatározó, az eljárási cselekmény elvégzése érdekében hozott nem ügydöntő végzésnek tekinthető.

[72] Ugyan a Be. 580. § (1) bekezdésének d) pontja alapján nincs helye fellebbezésnek a pervezető végzéssel szemben, de a (3) bekezdés alkalmazásával az ügydöntő határozat elleni fellebbezésre jogosult a bíróság végzését az ügydöntő határozat elleni fellebbezésében sérelmezheti.

[73] A vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozata kapcsán az ügyészség szerepéről a következőket szükséges még megjegyezni:

Az ügyészség döntésétől függően előterjesztheti a büntetés vagy intézkedés nemére és tartamára, illetve mértékére irányuló indítványát arra az esetre, ha a vádlott az előkészítő ülésen beismeri a bűnösségét.

A büntetés vagy intézkedés mértékére vagy tartamára tett ügyészi indítvány elmaradása azonban nem akadályozza az ügy előkészítő ülésen vagy tárgyaláson történő elintézését. Ha az ügyész nem terjeszti elő beismerés esetére az ezzel kapcsolatos indítványát, az nem akadályozza annak, hogy a bíróság ugyanakkor már akár az előkészítő ülésen, vagy a tárgyaláson ítéletet hozzon. Megfosztja magát az ügyész azonban attól, hogy a büntetés vagy intézkedés mértékét, tartamát illetően is hatással legyen a bíróság által meghatározott joghátárra.

Visszatérve az ügyben megtartott előkészítő ülésre, a jegyzőkönyvből kiderül, hogy a VI. r. vádlott a tárgyaláson való jelenlét jogáról is lemondott, melyet a törvényszék elfogadott.

[74] Az ügyirat ismeretében kijelenthető, hogy nem lett volna akadálya ítélelhozatalnak már az előkészítő ülésen Terhelt6 VI. r. vádlott vonatkozásában, de ez érvényes Terhelt8 VIII. r. vádlottra is, aki szintén bűnösséget beismerő nyilatkozatot tett és a beismeréssel érintett körben a tárgyaláshoz való jogáról lemondott. A VI. r. és VIII. r. vádlottnál ez esetben tetemes bűnügyi költség sem merült volna fel.

[75] Az ítéltábla Terhelt6 VI. r. vádlottat illetően a váddal kapcsolatosan észlelt azonban az elsőfokú bíróság részéről egy jelentősebb súlyú eljárási szabályszegést, mely orvosolhatóvá vált a másodfokú eljárásban.

[76] A Be. 6. § (1) bekezdése kimondja, hogy **a bíróság vád alapján ítélkezik.**

A (2) bekezdés értelmében a bíróságnak a vádról döntenie kell, a vádon túl nem terjeszkedhet.

A (3) bekezdés szerint a bíróság csak a megvádolt személy büntetőjogi felelősségéről dönthet, és csak olyan cselekményt bírálhat el, amelyet a vád tartalmaz.

[77] A vád törvényessége kapcsán a Kúria 1. BK véleménye a I/2. a) és b) pontja rögzíti, hogy a vád törvényességének elengedhetetlen tartalmi eleme, miszerint meghatározott személy ellen irányuljon. A vád törvényességének elengedhetetlen tartalmi eleme az is, hogy pontosan körülírt, büntető törvénybe ütköző cselekményt tartalmazzon. A vád tárgyává tett cselekmény körülírása akkor pontos, ha a vádló indítványában ismertetett történeti tényállás hiánytalanul tartalmazza a bűncselekmény törvényi tényállási elemeinek megfelelő konkrét tényeket: az elkövetési magatartást, a cselekmény megvalósításának helyét és idejét stb.

Az ítéltábla álláspontja, hogy az ügyben benyújtott, majd többször módosított vád törvényességéhez kétség nem férhet.

Ugyanakkor ki kell emelni, hogy a vádelv értelmében a bíróság a vádon túl nem terjeszkedhet, a vádat viszont köteles kimeríteni.

[78] A Miskolci Járási és Nyomozó Ügyészség 2015. október 12-i vádirati tényállását elemezve megállapítható, hogy Terhelt6 VI. r. vádlott cselekvőségét illetően az alábbi konkrét tényeket tartalmazza:

[79] A vádirat 4. vádpont (8. oldal második bekezdése és harmadik bekezdése):

2010. április hónapjában, közelebbről meg nem határozható időpontban a VI. r. vádlott a vele szerelmi viszonyt ápoló és egyébként Berlinben prostituáltként dolgozó tanú16 vonatkozásában megállapodott az I. r. vádlottal arról, hogy tanú16 a továbbiakban az I. r. vádlott által irányított csoportnak fog dolgozni, azaz tanú16 a továbbiakban a prostitúciós tevékenységet az I. r., a III. r. és a VII. r. vádlottak irányítása és felügyelete alatt fogja végezni, amelynek szervezésébe a későbbiekben IV. r. vádlott is bekapcsolódott. A megállapodás szerint a VI. r. vádlottnak és egyéb2nak ezért cserébe napi 100 Euro-t kellett fizetnie. Ezen napi összeget egyéb2nak I. r. vádlott részére kellett leadni.

tanú16 2010 áprilisától 2010 augusztusáig dolgozott a vádlottaknak prostituáltként, mely tevékenységéből származó jövedelemből fedezte 2010. áprilisa és 2010. júliusa közötti időben a vele együtt élő Terhelt6 VI. r. vádlottal mindennapi szükségleteiket.

[80] A vádirat 6. vádpont első bekezdéseiben általános bevezető rész olvasható a bűnszervezet kapcsán az I. r., II. r., III. r. és IV. r. vádlottakra 2011. augusztus – 2013. szeptember 23-ig terjedő időszakra, de Terhelt6 VI. r. vádlottra semmilyen megállapítás nem szerepel.

A vádirat 6. vádpontjában a vádirat 14. oldal utolsó előtti bekezdésében található konkrét tény Terhelt6 VI. r. vádlott tevékenységét, szerepét illetően a következőképpen:

2012. október hónapjában a VI. r. vádlott – tudva arról, hogy I. r. vádlott prostituáltakat foglalkoztat Berlinben – felajánlotta tanú18 részére, miszerint el tudja neki intézni, hogy Berlinben prostituáltként tudjon dolgozni, majd – mivel tanú18 érdeklődött a lehetőség iránt – az I. r. vádlottal személyes találkozót egyeztetett le.

2012. október hó 13. napján Terhelt6 VI. r. vádlott autójával az I. r. és II. r. vádlottak lakóhelyére, Cím1 szám alatti lakáshoz szállította tanú18t annak érdekében, hogy bemutassa az I. r. vádlottnak és a továbbiakban a lány a vádlottak irányítása és felügyelete alatt tudjon dolgozni prostituáltként Berlinben. Az I. r. vádlott miután megfelelőnek találta nevezett lány külalakját, elmondta tanú18nak, hogy Berlinben a testvére irányítása alatt tud majd dolgozni, ahol szállás is biztosított a részére, valamint megnyugtatta, hogy jól fog tudni külföldön keresni, továbbá kikötötte, hogy a munkavégzés 1 hónap próbaidővel fog kezdődni. Ezen a megbeszélésen tanú18n és az I. r. vádlotton kívül Terhelt2 II. r. vádlott, valamint Terhelt6 VI. r. vádlott is jelen volt. Miután tanú18 elfogadta az ajánlatot, még aznap I. r., II. r. és VI. r. vádlottak az osztrák – magyar határra szállították, ahonnan Terhelt3 III. r. és Terhelt5 V. r. vádlottak szállították el Berlinbe. tanú18 ezt követően 2 napot dolgozott a vádlottak részére prostituáltként Berlinben.

[81] Az ítéltábla jelzi, hogy nincs adat a vádiratban arra, miszerint a közvetítői tevékenysége során mekkora összeggel gazdagodott volna Terhelt6 VI. r. vádlott, a vagyonelkobzásra esetében nyilván emiatt nem volt indítvány az ügyészség részéről.

[82] A Btk. 2. § (2) bekezdésére figyelemmel a vádiratban a VI. r. vádlott cselekményeit az ügyészség a Btk. 202. §-ába ütköző, aszerint minősülő és büntetendő kitarthatóság büntetendők és a Btk. 200. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés szerint minősülő és büntetendő üzletszerű kerítés büntetendők minősítette, melyet bűnszegdként követett el.

[83] A Miskolci Járási és Nyomozó Ügyészség 2018. december 6-án kelt vádmódosításában lényegében a sértettek kiszolgáltatott helyzetére tett megállapításokat, így többek között tanú16 és tanú18 sértettre.

[84] Miután az ügy áttétel folytán a Miskolci Törvényszékre került a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Főügyészség a 2019. május 14. napján kelt vád kiegészítésében vádpontonként külön – külön részletezte a sértettek kiszolgáltatott helyzetét, majd akként összegezte álláspontját, hogy a vádlottak kiszolgáltatott helyzetbe hozott, vagy kiszolgáltatott helyzetben tartott sértettek helyzetét kihasználva törekedtek előny szerzésére.

A vádat módosítva az ügyészség Terhelt6 VI. r. vádlottat a Btk. 192. § (2) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés i) pontja szerint minősülő és büntetendő emberkereskedelem büntettével vádolta meg (4. vádpont).

[85] A Miskolci Törvényszéken megtartott perbeszédében az ügyész a bűnszervezet megvalósulását taglalta az egyes vádlottakra, kivéve Terhelt8 VIII. r. vádlottat.

Terhelt6 VI. r. vádlottat illetően kiemelte a vádhatóság képviselője, hogy a VI. r. vádlott az általa érzelmileg befolyásolt tanú16 vonatkozásában – tudva az I. r. vádlott által vezetett szervezet berlini tevékenységéről – megállapodott I. r. vádlottal abban, hogy tanú16 is a vádlottak felügyelete alatt fog dolgozni a vádlottak által felügyelt útszakaszon, valamint közreműködött abban is, hogy tanú18 prostitúciós munkát végezzen szintén az I. r. vádlott által vezetett szervezet felügyelete alatt. (Perbeszéd 3. oldal).

Erre figyelemmel Terhelt6 VI. r. vádlottat a Btk. 192. § (2) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés i) pontja szerint minősülő és büntetendő kizsákmányolás céljából üzletszerűen elkövetett emberkereskedelem büntettével vádolta meg (4. és 6. vádpontok) tanú16 és tanú18 vonatkozásában (2 rb.).

[86] A törvényszék ítélete tényállását a 4. tényállási pontban lényegét tekintve a vádirati tényállással egyezően állapította meg, míg a 6. tényállási pontban az elsőfokú ítélet 46. oldal első bekezdésének utolsó mondatában olyan történést rögzített – „Ezt követő időszakban Terhelt6 VI. r. vádlott több esetben is megkísérelt potenciális, prostitúciós tevékenység végzése céljából további lányokat beszervezni és az I. r. vádlott közreműködését, valamint segítségét igénybe venni, azonban próbálkozásai eredménytelenek maradtak.” -, mely a vádban nem szerepel, így ez vádon túlterjeszkedést eredményezett, ezért ezt mellőzni kellett, továbbá enélkül kellett elbírálni az ügyet Terhelt6 VI. r. vádlottra.

A téves ténymegállapítás oda is vezetett, hogy az elsőfokú ítélet 105. oldal második bekezdésében az elkövetési időt Terhelt6 VI. r. vádlottnál a törvényszék tévesen határozta meg, ténybeli indokolási kötelezettségét nem tudta teljesíteni teljeskörűen, és részben helytelen jogi következtetéseket is vont le.

[87] **Az elsőfokú ítélet indokolása a VI. r. vádlottat érintően** fentiekén túl részben **hiányos**, illetve az iratok tartalmával is ellentétes. Ez relatív eljárási szabályszegést eredményezett, mely a másodfokú eljárásban orvosolható volt a ténybeli indokolás korrigálásával, majd ezt követően a megfelelő jogi következtetések levonása folytán a jogi indokolás kiegészítésével.

[88] A törvényszék előtti eljárásban **védő kizárására került sor**, illetőleg új védő kirendelésére, majd a törvényszék a tárgyalást megismételte. Az ismertetést követően észrevételt az érintettek nem tettek, illetve az ismertetés kiegészítését vagy eljárási cselekmény ismételt elvégzését nem indítványozták. Később azonban a korábbiakban még a járásbíróság előtt folyamatban volt tárgyalást illetően is kizárt védő jelenlétében felvett bizonyításra hivatkoztak.

[89] Kiemelendő, hogy a tárgyalás megismétlésének célja lehet az addig lefolytatott bizonyítás teljes megismétlése, másrészt az esetleges eljárási szabálysértések – akár abszolút, feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező – orvoslása, kiküszöbölése.

A tárgyalás és a bizonyítási eljárás megismétlése továbbra is azonos fogalmak. A tárgyaláson egyetlen bizonyítási cselekmény megismétlésére is sor kerülhet; azonban a tárgyalás megismétlése a teljes, addig lefolytatott bizonyítás megismétlését jelenti. A bíróság tárgyalást tart, ha a vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítására bizonyítást vesz fel. Ebből következően, ha a tárgyalást megismétli, a bizonyítást ismétli meg. Ez azonban nem azonos a bizonyítás teljes körű, ismételt felvételével, mivel a tárgyalás anyagának ismertetésével is elvégezhető.

A bíróság a tárgyalás megismétlésével az érvénytelen bizonyítást orvosolja, mely a lefolytatott bizonyítás eredményét törvényessé, az ügydöntő határozat meghozatalakor felhasználhatóvá teszi. Erre figyelemmel a védői érdekellentét megszüntetését követően megismételt, illetve ezt követően felvett bizonyítás már törvényes (BH2020. 172.).

[90] Szükséges utalni védői felvetésre a Be. 167. § (1) bekezdésére, amelyre figyelemmel a büntetőeljárásban szabadon felhasználható a törvényben meghatározott minden bizonyítási eszköz, és szabadon alkalmazható minden bizonyítási cselekmény. A törvény azonban elrendelheti egyes bizonyítási eszközök igénybevételét.

A Be. 167. § (5) bekezdése szerint ugyanakkor nem értékelhető bizonyítékként az olyan bizonyítási eszközből származó tény, amelyet a bíróság, az ügyészség, a nyomozó hatóság, illetve a (2) bekezdésben meghatározott hatóság bűncselekmény útján, más tiltott módon vagy a résztvevők büntetőeljárási jogainak lényeges sérelmével szerzett meg.

Az így megszerzett bizonyíték nem tekinthető törvényes bizonyítéknak, a bizonyítékok köréből kirekesztendő.

[91] Az elsőfokú bizonyítási eljárás lefolytatása során **bizonyítékok kirekesztésének kérdése nem merült fel az ügyben**, mint ahogy erre a IV. r. vádlott védője hivatkozott a III. r. vádlott terhelő vallomása kapcsán.

[92] Az elsőfokú bíróság törvényesen szerezte be a bizonyítékokat, melyeket a tárgyalásán egyenként és összességükben a logika szabályait szem előtt tartva körültekintően értékelte, mérlegelte. Alappal vetette el a tényállás megállapításánál a bűnösségüket tagadó vádlottak nyilatkozatait, részletesen kifejtette, hogy mely bizonyítékokat és miért vett figyelembe a tényállás rögzítésénél.

Itt ki kell térni azonban Terhelt8 VIII. r. vádlottat érintően arra, hogy a korlátozott felülbírálat keretében a Be. 591. § (2) bekezdésének a) pontja értelmében a másodfokú bíróság nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, ha a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be.

Ilyenkor az ítélet indokolása nem kell, hogy tartalmazza a bizonyítékok értékelését (Be. 562. § (2) bekezdése).

[93] A törvényszék indokolási kötelezettségének eleget tett, bár az indokolás kisebb részben hiányos Terhelt6 VI. r. vádlott vonatkozásában, de a törvényszék által megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott, az csupán néhány helyen szorult kiegészítésre, pontosításra a Be. 592. § (2) bekezdés a) és c) pontjai alapján, valamint Terhelt6 VI. r. vádlott esetében a Be. 592. § (2) bekezdés d) pontjára is figyelemmel tényekből további tényre helyes következtetéssel a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával.

Ugyanakkor megjegyzendő, hogy a másodfokú eljárásban felvett bizonyítás az elsőfokú bíróság által meghatározott tényállásban nem indokolt változtatást.

[94] Az ítéltábla egyetértett a fellebbviteli főügyességgel abban, hogy a IV. r. vádlott által becsatolt és a III. r. vádlottnak tulajdonított levelek keletkezési körülményei, az, hogy milyen időpontban íródtak, bizonytalan, így kétséget kizáró következtetések levonására nem alkalmasak. A IV. r. vádlott esetében hivatkozott orvosi dokumentumok csak az ott megjelölt néhány nap (2010.IX.19., 20., 23-27.) viszonylatában igazolják a IV. r. vádlott Magyarországon való tartózkodását, de az eddigi bizonyítékok terhelő jellegén nem változtatnak.

Az elsőfokú bíróság akkor is helyesen állapította meg a tényállást az ítélet 41. oldal második bekezdésében, amikor a IV. r. vádlottnál rögzítette, hogy a IV. r. vádlott 2010. április hó végéig dolgozott prostituáltként, majd ezt követően hazatért Magyarországra és 2010. nyarán – pontosabban meg nem határozható időben – tért vissza Berlinbe.

A törvényszék e körben a IV. r. vádlottat terhelő okirati bizonyítékokat is helytállóan értékelte (ítélet 98. oldal negyedik bekezdés), így külföldi nyomozó hatósággal történt együttműködés során keletkezett okiratokat, pénzátutalásokra vonatkozó dokumentumokat (nyomozati iratok III. kötet). Terhelt4 IV. r. vádlott 2010. IX.18. és X.26. napokon Berlinből pénzátutalásokat indított Magyarországra és az Europol tájékoztatása szerint 2010.VIII.12-e óta volt bejelentkezve Berlinben a cím84 szám alá, ahol még 2012.X.10-én is tartózkodott.

[95] A vádirat ismertetése körében **kiegészítendő azzal az elsőfokú ítélet**, hogy a tárgyaló ügyész végindítványában (ítélet 29. oldal, szemben 27. oldallal) Terhelt3 III. r. vádlottat, mint visszaesőt 1 rb. a Btk. 192. § (2) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés i) pontjára figyelemmel az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő és büntetendő emberkereskedelem büntettének és 19 rb. a Btk. 192. § (2) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés i) pontja szerint minősülő és büntetendő emberkereskedelem büntettének elkövetésével vádolta, mely cselekményeket bünszervezetben követett el.

[96] A vádlottak korábbi elítélései kapcsán az elkövetési idők az ítélet 29. oldalától:

Terhelt1 I. r. vádlott esetében sorrendben 2003.II.18., 1998.X.26., 1999.III.15. Az utolsó elítélésre 2 rb. a korábbi Btk. 175/B. § (1) bekezdésbe ütköző, de a (2) bekezdés b) és d) pontjai, továbbá (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő és büntetendő emberkereskedelem büntette miatt került sor (büntetési tétel 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztés).

Terhelt2 II. r. vádlott hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatti cselekményének elkövetési ideje 2013.VIII.29.

Terhelt3 III. r. vádlottat érintően az elkövetési idők 1998.IV.3., 1998.VIII.16. A visszaesői minősültséget a két korábbi elítélése alapozza meg, az összbüntetés külön elítélésnek nem tekintendő. A vádbeli eseménysort követő elítélésénél az elkövetési idő 2016.V.10.

Terhelt5 V. r. vádlott vonatkozásában elkövetési idők 2003.VI.6., 2003.X.23. A második elítélésre a korábbi Btk. 166. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés f) pontja szerint minősülő és büntetendő emberölés büntettének kísérlete miatt került sor (10 évtől 20 évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés büntetés). Visszaesői minősültséget a két korábbi elítélése alapozza meg.

[97] A bünszervezet általános leíró részénél (ítélet 34. oldal) szükséges megjelölni, hogy Terhelt2 II. r. vádlott 2011.VIII-tól vett részt a bünszervezet tevékenységében, míg Terhelt7 VII. r. vádlott 2011.VIII-ig tevékenykedett a bünszervezetben.

A 35. oldal első bekezdésének utolsó mondatát illetően Terhelt6 VI. r. vádlottnál pontosítandó azzal, hogy mivel bizonyítottan egy sértettet érint csak, a VI. r. vádlott szerepe kimerült „potenciális, prostitúciót folytató nő felkutatásával” (tanú18 a 6. tényállási pontban).

[98] Az ítélet 29. oldalon Terhelt1 I. r. vádlott személyi körülményeinél kiegészítendő azzal, hogy az eljárás alatt gerincműtétje és epekő miatti műtétje volt, cukorbeteg, továbbá 3 csigolyája elmozdult, melynek okán újabb műtét várható, illetve vesekő megbetegedése folytán szintén. Bipoláris affektív zavarban, kevert szorongásban, depressziós zavarban szenved.

A 41. oldalon tanú21-nél a „fele rész” mellőzendő, helyette teljes összeg szerepeltetendő.

A 46. oldal első bekezdésének utolsó mondata mellőzendő.

A 48. oldalon egyéb2-nél az utolsó bekezdésben a „keresett” kifejezés helyett „adott le” kifejezés használandó azzal, hogy ezt a keresetéből adta le, napi 100 Eurot figyelembe véve. A fennmaradó összeget a VI. r. vádlottal közösen élték fel.

Az 50. oldalon tanú4 vonatkozásában az első időszaknál 500 Euro helyett 200 Euro tüntetendő fel.

Az 52. oldalon tanú22 sértettnél az összeg helyesen 700 Euro.

[99] A vádlottak részesedését illetően a következők részletezendők **az 52. oldal közepétől 53. oldal helyett** vádlottakként, tényállási pontokként, sértettek, összegek:

[100] Terhelt1 I. r. vádlott és Terhelt2 II. r. vádlott:

6. tényállási pont	tanú5	29.750.000,- Ft
5. (2. időszak)	tanú2	2.000.810,- Ft
6. tényállási pont	tanú2	38.437.000,- Ft
6. tényállási pont	tanú4	39.270.000,- Ft
6. tényállási pont	tanú3	16.957.500,- Ft
6. (1. időszak)	tanú7	2.380.000,- Ft

6. (3. időszak)	tanú7	22.610.000,- Ft
6. tényállási pont	tanú6	78.540.000,- Ft
6. tényállási pont	tanú18	53.550,- Ft
6. tényállási pont	tanú22	208.250,- Ft
Az I. r. és a II. r. vádlott esetében összesen		230.207.110,- Ft.

A fenti összegből levonás III. r. és a IV. r. vádlottak személyét érintően 770 x 100 Euro, azaz a levonandó összeg forintban 22.008.910,- Ft, további levonás az V. r. vádlottnak havi 300.000,- Ft 2013. I-tól IX-ig, mely 2.700.000,- Ft, az összes levonás így 24.708.910,- Ft.

A levonások után fennmaradó összeg 205.498.200,- Ft, melynek fele 102.749.100,- Ft.

[101] Terhelt2 II. r. vádlott és Terhelt5 V. r. vádlott:

7. tényállási pont	tanú5	892.500,- Ft
7. tényállási pont	tanú2	892.500,- Ft
7. tényállási pont	tanú4	3.302.250,- Ft
7. tényállási pont	tanú3	4.165.000,- Ft
7. tényállási pont	tanú7	6.574.750,- Ft
7. tényállási pont	tanú6	1.190.000,- Ft
A II. r. és az V. r. vádlott esetében összesen		17.017.000,- Ft, melynek fele 8.508.500,- Ft.

[102] **Terhelt2 II. r. vádlott részesedése** tehát 102.749.100,- Ft és 8.508.500,- Ft, azaz **111.257.600,- Ft.**

Terhelt5 V. r. vádlott részesedésébe beletartozik a 6. tényálláspont tanú7 7.735.000,- Ft-ja és az V. r. vádlott saját maga által szerzett 9 hónapra számított havi 300.000,- Ft-ja, vagyis 2.700.000,- Ft, továbbá Terhelt2 II. r. vádlottal szerzett összeg fele, a 8.508.500,- Ft. **Mindez végeredményben 18.943.500,- Ft.**

[103] Terhelt1 I. r. vádlott és Terhelt7 VII. r. vádlott:

3. tényállási pont és 5.	tanú5	20.008.100,- Ft
3. (3. időszak)	tanú15	5.616.559,- Ft
4. tényállási pont	tanú16	2.286.640,- Ft
5. tényállási pont	tanú29	3.681.490,- Ft
5. tényállási pont	tanú21	22.380.489,- Ft
5. tényállási pont	tanú34	200.081,- Ft
5. tényállási pont	tanú35	2.315.223,- Ft
5. tényállási pont	tanú28	7.031.418,- Ft
5. (1. időszak)	tanú2	12.147.775,- Ft
5. tényállási pont	tanú4	800.324,- Ft

5. tényállási pont	tanú19	285.830,- Ft
5. tényállási pont	tanú36	14.291,- Ft
5. tényállási pont	tanú24	80.000,- Ft
5. tényállási pont	tanú6	37.272.232,- Ft
Az I. r. és VII. r. vádlott esetében összesen		114.120.452,- Ft.

A fenti összegből levonás a III. r. és IV. r. vádlottak személyét érintően 245 x 40 Euro, mely 2.801.134,- Ft és 227 x 100 Euro, mely 6.488.341,- Ft, az összes levonás így 9.289.475,- Ft.

A fennmaradó összeg 104.830.977,- Ft, melynek fele 52.415.488,- Ft.

[104] **Terhelt7 VII. r. vádlott részesedése 52.415.488,- Ft.**

[105] **Terhelt4 IV. r. vádlottnál** a levonásokra figyelemmel (az I. r. és II. r. vádlottak vonatkozásában) 22.008.910,- Ft és (az I. r. és VII. r. vádlottak vonatkozásában) 9.289.475,- Ft, vagyis összesen 31.298.385,- Ft összeg fele az irányadó **a részesedését illetően, ez 15.649.192,- Ft.**

[106] **Terhelt3 III. r. vádlottnál** tanú5 sértettre tekintettel az 1/a és 1/c tényálláspontokban szerzett összeg fele és az 1/b tényálláspont összege a meghatározó külön, mely 41.375.000,- Ft, ehhez szükséges hozzáadni IV. r. vádlott keresetének felét, vagyis 630.000,- Ft-ot, ez végül 42.005.000,- Ft-ot jelent. Ehhez az összeghez kell számításba venni még a III. r. vádlotthoz a levonások folytán (I. r. és II. r. vádlottak, továbbá I. r. és VII. r. vádlottak vonatkozásában) eljutott összeget, a 15.649.192,- Ft-ot. **A részesedése így 57.654.192,- Ft.**

[107] **Terhelt1 I. r. vádlott** részesedésénél a II. r. vádlottal és külön a VII. r. vádlottal szerzett összegekből kell kiindulni, a felezésre figyelemmel 102.749.100,- Ft és 52.415.488,- Ft ez, melyhez hozzáadódik az I. r. vádlott által szerzett bevétel tanú5 sértettnél az 1/a és 1/c tényállási pontokban megjelölt összeg fele és a 2. és 3. tényállási pontok összege, míg tanú15 sértettnél a 3. tényállási pont 1. és 2. időszaka. A megjelölt sértettek révén szerzett összeg végül 34.002.044,-Ft. Mindezeket számításba véve a **részesedése 189.166.632,- Ft.**

[108] **Terhelt8 VIII. r. vádlott 80.000,- Ft összeghez jutott hozzá.**

[109] **Terhelt6 VI. r. vádlott esetében nincs adat részesedésére.**

[110] A Miskolci Városi Bíróság, mint fiatakorúak bírósága által a 3.Fk.1296/2009/159. számú jogerős ítélettel Terhelt4 IV. r. vádlott tekintetében megállapított tényállás mellőzendő.

[111] Az így pontosított, kiegészített tényállás most már megalapozott és irányadó a másodfokú eljárásban az I. r.-VII. r. vádlottakra a Be. 593. § (3) bekezdése értelmében.

[112] Megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban a bizonyítékok felülvizsgálásának tilalma folytán a felmentésre irányuló fellebbezés a Be. 593. § (1)-(3) bekezdésére figyelemmel eredményre nem vezethet.

Az irányadó tényállás mellett a Be. 590. § (5) bekezdés b) pontjának előírása nyomán Terhelt8 VIII. r. vádlott felmentésének vagy vele szemben az eljárás megszüntetésének lehetősége nem merült fel.

[113] Az elsőfokon eljáró bíróság igen terjedelmes, szükséges bizonyítást vett fel az ügyben. Mint ahogy a korábbiakban az ítéltábla utalt rá, az ügyben beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességükben is értékelte, mérlegelte, a logika szabályainak megfelelően elemezte, számot adott arról, hogy mely bizonyítékokat és miért fogadott el a tényállás megállapításánál, részletezte a bizonyítási indítványok elutasításának okát. Az elsőfokú ítélet ténybeli indokolása csupán Terhelt6 VI. r. vádlott esetében részben hiányos, részben ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, illetve az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett, de mindez nem volt érdemi kihatással az elsőfokú bíróság többi vádlottat érintő hibátlan bizonyítékvizsgáló tevékenységére.

[114] Terhelt6 VI. r. vádlott a vádbeli időszakban élettársi kapcsolatban élt egyébbel. Az eljárás folyamatban léte alatt tanú16 előadta, hogy a VI. r. vádlottat Berlinből ismeri. tanú16 nem a VI. r. vádlott által került ki Berlinbe. A VI. r. vádlottal való megismerkedésük napján már ismert volt a VI. r. vádlott számára, hogy ő prostitúcióból szerzi jövedelmét. Amikor összeköltöztek, a tanú16 által megkeresett pénzből éltek. Terhelt1 I. r. vádlott ekkor felajánlotta, hogy az „ő utcájában” is dolgozhat, ezért napi 100 Euro „utcadíjat” kell fizetnie. A fennmaradó keresményéből éltek kint 4 hónappal a VI. r. vádlottal.

[115] A fentiekre figyelemmel téves a bíróságnak ítélete 102. oldal harmadik bekezdésében rögzített azon megállapítása, hogy a VI. r. vádlott tanú16 prostitúciós tevékenységre történő toborzásában közreműködött, valamint közbenjárt, hogy tanú16 Németországba, Berlinbe kijusson prostitúciós tevékenységet folytatni és ezért anyagi haszonban részesült volna.

A bíróság által ítélete 39. oldal 4. tényállási pontjában megállapítottakból sem vonható le a 102. oldalon található következtetés.

Az ítélet 45. oldal utolsó bekezdésében a 6. tényállási pontból pedig az derül ki, miszerint tanú18t a VI. r. vádlott az I. r. vádlotthoz vitte el megbeszélésre annak tudatában, hogy a megbeszélés tárgya Berlinben végezhető prostitúciós munka.

Mellőzendő az indokolásból az, miszerint a VI. r. vádlott további anyagi haszon reményében igyekezett az I. r. vádlott részére Magyarországon további prostitúciós tevékenységet folytatni szándékozó fiatal nőt toborozni, hiszen a vádban ilyen nem szerepel.

[116] Terhelt6 VI. r. vádlott vonatkozásában az elkövetési időt is tévesen határozta meg az elsőfokú bíróság, mivel részben a vádon túlterjeszkedett.

A VI. r. vádlottra a tényállás két cselekvőseget rögzít: a 4. tényállási pontban tanú16 sértettet illetően 2010. április és augusztus közötti időszakot, valamint 6. tényállási pontban Budai Nikoletta esetében 2012. októberben 2 napot.

Az ítélet 104. oldal negyedik bekezdéséből mellőzendő így az a rész, hogy a VI. r. vádlott 2013. július 01. napján követően is valósított volna meg bűncselekményt jelen ügyben.

[117] A törvényszék ugyanakkor helyesen mindegyik vádlottra vizsgálta külön-külön az elkövetési időt, azt vádlottanként részletezte ítélete 105. oldal második bekezdésében, de itt a VI. r. vádlottnál a 2012. októbert követő időszak mellőzendő.

[118] Az irányadó tényállás alapján a vádlottak bűnösségére vont következtetés kifogástalan, valamint a bünszervezet megállapítása is megalapozott az I. r. – VII. r. vádlottakra.

Terhelt8 VIII. r. vádlott bűnösségére vont következtetés is helytálló és bűncselekményének minősítése törvényes [Be. 590. § (5) bekezdés c) pontja].

[119] A cselekmények minősítése az I. r. – VII. r. vádlottakra - Terhelt6 VI. r. vádlott cselekményeinek kivételével – pontos azzal, hogy a bünszervezet nem minősítő körülmény, hanem azt a büntetéskiszabás során kell figyelembe venni, az ítélet rendelkező részében a büntetéskiszabásra vonatkozó rendelkezéshez kapcsolódóan kell kifejezésre juttatni, hasonlóan a különös és többszörös visszaesés megjelenítéséhez (BH2009. 96.II.).

[120] Akkor is helyesen járt el a törvényszék amikor vizsgálta, hogy a vádlottak cselekményeinek minősítésénél és az alkalmazandó joghátrányok szempontjából melyik törvény biztosítja a kedvezőbb döntés lehetőségét (Btk. 2. § (2) bekezdése).

[121] Terhelt7 VII. r. vádlottnál a bűncselekmények elkövetési ideje 2010. májustól 2011. augusztusig, Terhelt6 VI. r. vádlottnál 2010. májustól augusztusig terjedő időszak és 2012. október.

Előbbiekből látható, hogy a korábbi Btk. volt hatályban személyüket érintően az elkövetés időpontjában.

Az összes többi vádlottnál mivel 2013. július 01. napja utáni időre is átnyúlnak az elkövetési idők, így a jelenlegi Btk. alkalmazása indokolt, de állást kellett foglalnia a bíróságnak abban, hogy a cselekményeik utolsó elkövetési időpontjára figyelemmel - az I. r., III. r. és IV. r. vádlottaknál a 2013. IX. 23. napján, a II. r. és V. r. vádlottaknál a 2014. januárjában, a VIII. r. vádlottnál a 2013. augusztusában az elkövetéskor hatályos, vagy az elbíráláskor hatályos rendelkezéseit alkalmazza-e.

[122] Ha a cselekmény elkövetésekor és elbírálásakor eltérő törvényi rendelkezések vannak hatályban, a bíróságnak a határozat indokolásában számot kell adnia arról, hogy melyik időpontban hatályos rendelkezéseket alkalmazta (BH2005. 377.).

[123] A Btk. 2. § (1) bekezdésében írt főszabály: A bűncselekményt – a (2)-(3) bekezdésben foglalt kivételekkel – az elkövetése idején hatályban lévő büntető törvény szerint kell elbírálni.

A 2. § (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy ha a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő új büntető törvény szerint a cselekmény már nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálendő el, akkor az új büntető törvényt kell alkalmazni.

A (3) bekezdés pedig kimondja, hogy az új büntető törvényt visszaható hatállyal kell alkalmazni a nemzetközi jog általánosan elismert szabályai alapján büntetendő cselekmény elbírálásakor, ha az az elkövetés idején a magyar büntető törvény szerint nem volt büntetendő.

[124] A kialakult bírói gyakorlat értelmében annak eldöntéséhez, hogy valamely ügyben az elkövetéskori vagy az elbíráláskori törvény alkalmazása a kedvezőbb-e, elsősorban a bűncselekmény e két törvény szerinti minősítéséhez tartozó büntetési tételei összevetésével lehet állást foglalni (BH2015. 269.).

[125] A büntetési tételek összevetése mellett ugyanakkor a Btk. időbeli hatályának alkalmazásával kapcsolatban azt kell vizsgálni, hogy a terheltet sújtó jogkövetkezmények egységesen mely időszak alapulvételével kedvezőbbek rá nézve, de a különböző elkövetési időpontokban hatályban levő eltérő anyagi jogi szabályok kombinatív alkalmazása – ugyanabban az ügyben – kizárt [HGY 925].

[126] Annak a kérdésnek a megítélésénél, hogy az elkövetéskor vagy az elbíráláskor hatályos rendelkezések biztosítják-e az elkövető számára az enyhébb elbírálás lehetőségét: a korábbi, illetőleg az újabb jogszabály – a Btk., illetve a módosított Btk. - Általános és Különös Részében foglalt rendelkezéseinek az összevetése alapján lehet megalapozottan döntést hozni (BH1996. 403.).

Bűnhalmazatban álló cselekmények elbírálásakor nyilvánvalóan a legutolsó bűncselekmény elkövetésének időpontjában hatályos büntetőtörvény rendelkezéseiből kell kiindulni.

[127] A törvényszék alappal hivatkozott a BH2019.153. számú eseti döntésre, mely rámutat arra, hogy a bűnhalmazatban lévő bűncselekmények esetében az elkövetéskor, illetve az elbírálásakor hatályban lévő büntetőtörvény alkalmazhatóságát akkor kell vizsgálni, ha a bűnhalmazatban lévő valamennyi bűncselekményt az elbíráláskor hatályos új büntetőtörvény hatálybalépése előtt követték el.

[128] Az elsőfokú bíróság ítélete 103. oldalán a jogi indokolás körében az I. r. – V. r. vádlottakra az emberkereskedelem büntettének Btk. 192. §-a szerinti törvényi tényállását helyesen szerepeltette, kiegészítendő azonban ez azzal, hogy a 2013. VII. 1. - 2020. VII. 1. között hatályos szöveg került ismertetésre. A büntetési tétel ekkor két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés [Btk. 192. § (2) és (3) bekezdés i) pontja].

Ehhez kapcsolódóan a 104. oldal harmadik bekezdése pedig azzal egészítendő ki, hogy a 2020. VII. 1. napjától hatályos elbíráláskori állapot szerint a több ember sérelmére elkövetett, kizsákmányolással megvalósított emberkereskedelem büntetténél a büntetési tétel öt évtől tizenöt évig terjedő szabadságvesztés, ezért szigorúbb felelősségre vonást eredményezne az elbíráláskori szabályok alkalmazása.

Az előbbiekből az következik, hogy a 104. oldal negyedik bekezdéséből mellőzendő a 2012. évi C. törvény megjelölését követően „a jelenleg hatályos Btk. rendelkezései szerint” kitétel.

[129] Az emberkereskedelem büntette törvényi tényállási elemei megvalósulását illetően, valamint a kerítés büntettétől való elhatárolása során a „másnak megszerzés” törvényi fordulat elemzését érintően az ítéltábla a törvényszék álláspontját teljes mértékben osztja (I. fokú ítélet 105-110. oldalak).

[130] Ugyanígy a bünszervezet meghatározása, létrejöttének, működésének leírása megalapozott – bár pontosítandó a 111. oldal harmadik bekezdésében a tényállásra figyelemmel akként, hogy két sértett köthető a VI. r. vádlott személyéhez, akik közül tanú18 vonatkozásában állítható haszonszerzés céljából a megszerzés az I. r. vádlott irányába. Az sem lehet vitás, miszerint a 2013. évi C. törvény (Btk.) elkövetéskor hatályos rendelkezéseinek irányadó volta folytán a törvény különböző időpontokban hatályos szövegei kombinatív alkalmazásának tilalma következtében nem a 2019. évi LXVI. törvény 107. §-ával módosított Btk. 459. § (1) bekezdés 1. pontját kell felhívni az I. r.-V. r. vádlottaknál.

[131] Terhelt6 VI. r. vádlott vonatkozásában vizsgált szabályok a korábbi Btk. alkalmazásával az elkövetés időpontjában:

40. § (1) A szabadságvesztés életfogytig vagy határozott ideig tart.

(2) A határozott ideig tartó szabadságvesztés legrövidebb tartama két hónap, leghosszabb tartama tizenöt év; életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntetendő bűncselekmény, bünszervezetben, különös vagy többszörös visszaesőként történő elkövetés, továbbá halmazati vagy összbüntetés esetén húsz év.

42. § (1) Fegyházban kell végrehajtani az életfogytig tartó szabadságvesztést.

(3) Fegyházban kell végrehajtani a kétévi vagy ennél hosszabb tartamú szabadságvesztést, ha az elítélt többszörös visszaeső, vagy a bűncselekményt bünszervezetben követte el.

47. § (4) bekezdés d) pontja szerint feltételes szabadságra nem bocsátható, aki cselekményét bünszervezetben követte el.

83. § (1) A büntetést - céljának (37. §) szem előtt tartásával - a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény és az elkövető társadalomra veszélyességéhez, a bűnösség fokához, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez.

(2) Határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel középértéke irányadó. A középértéket akként kell megállapítani, hogy a büntetési tétel alsó határához a felső és az alsó határ közötti különbség felét kell hozzáadni.

(3) Ha a törvény a büntetés kiszabása esetén az a törvény Különös Részében meghatározott büntetési tételek emelését írja elő, a (2) bekezdésben meghatározott számítást a felemelt büntetési tételekre tekintettel kell elvégezni.

(4) Ha a bíróság szabadságvesztést szab ki, a büntetés mértékét a végrehajtás felfüggesztése, illetőleg a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének a figyelmen kívül hagyásával állapítja meg.

85. § (1) Bűnhalmazat (12. §) esetén egy büntetést kell kiszabni.

(2) A büntetést a bűnhalmazatban lévő bűncselekmények büntetési tételei közül a legsúlyosabbnak az alapulvételével kell kiszabni.

(3) Ha a törvény a bűnhalmazatban levő bűncselekmények közül legalább kettőre határozott ideig tartó szabadságvesztést rendel, a (2) bekezdés szerinti büntetési tétel felső határa a felével emelkedik, de az nem érheti el az egyes bűncselekményekre megállapított büntetési tételek felső határának együttes tartamát.

98. § (1) Azzal szemben, aki az ötévi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekményt bünszervezetben (137. § 8. pont) követte el, a bűncselekmény büntetési tételének felső határa a kétszeresére emelkedik, de a húsz évet nem haladhatja meg. Halmazati büntetés esetén a 85. § (2) bekezdése szerinti büntetési tételt, a tárgyalásról lemondás esetén a 87/C. § szerinti büntetési tételt kell alapul venni. 40. § (1) A szabadságvesztés életfogytig vagy határozott ideig tart.

206. § Aki üzletszerű kéjelgést folytató személlyel egészben vagy részben kitartatja magát, büntetett követ el, és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Mellékbüntetésként kitiltásnak is helye van.

207. § (1) Aki haszonszerzés céljából valakit közöszlésre vagy fajtalanásra másnak megszerez, büntetett követ el, és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) A büntetés egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés, ha a kerítés üzletszerű.

[132] Az elbírálás időpontjában a Btk. 202. § szerinti kitartottság büntetettének büntetési tétele azonos, azonban (2020. július 1. napjától) a Btk. 200. § (1) bekezdésében meghatározott, de a (3) bekezdés szerint minősülő és büntetendő üzletszerűen elkövetett kerítés büntetettének büntetési tétele két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, vagyis a súlyosabb büntetési fenyegetettség okán az elkövetés időpontjában hatályos korábbi Btk. rendelkezései alkalmazandóak Terhelt6 VI. r. vádlottra.

[133] Az ítéltábla Terhelt6 VI. r. vádlott cselekményeit kerítés büntetettének [1978. évi IV. törvény 207. § (1) és (2) bekezdés] és kitartottság büntetettének (1978. évi IV. törvény 206. §) minősíti.

[134] Terhelt7 VII. r. vádlottra vizsgált rendelkezések a korábbi Btk-ra tekintettel az elkövetés időpontjában:

40. § (1) A szabadságvesztés életfogytig vagy határozott ideig tart.

(2) A határozott ideig tartó szabadságvesztés legrövidebb tartama két hónap, leghosszabb tartama tizenöt év; életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntetendő bűncselekmény, bűnszervezetben, különös vagy többszörös visszaesőként történő elkövetés, továbbá halmazati vagy összbüntetés esetén húsz év.

42. § (1) Fegyházban kell végrehajtani az életfogytig tartó szabadságvesztést.

(3) Fegyházban kell végrehajtani a kétévi vagy ennél hosszabb tartamú szabadságvesztést, ha az elítélt többszörös visszaeső, vagy a bűncselekményt bűnszervezetben követte el.

47. §. (4) bekezdés d) pontja szerint feltételes szabadságra nem bocsátható, aki cselekményét bűnszervezetben követte el.

83. § (1) A büntetést - céljának (37. §) szem előtt tartásával - a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény és az elkövető társadalomra veszélyességéhez, a bűnösség fokához, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez.

(2) Határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel középértéke irányadó. A középértéket akként kell megállapítani, hogy a büntetési tétel alsó határához a felső és az alsó határ közötti különbség felét kell hozzáadni.

(3) Ha a törvény a büntetés kiszabása esetén az a törvény Különös Részében meghatározott büntetési tételek emelését írja elő, a (2) bekezdésben meghatározott számítást a felemelt büntetési tételekre tekintettel kell elvégezni.

(4) Ha a bíróság szabadságvesztést szab ki, a büntetés mértékét a végrehajtás felfüggesztése, illetőleg a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének a figyelmen kívül hagyásával állapítja meg.

85. § (1) Bűnhalmazat (12. §) esetén egy büntetést kell kiszabni.

(2) A büntetést a bűnhalmazatban lévő bűncselekmények büntetési tételei közül a legsúlyosabbnak az alapulvételével kell kiszabni.

(3) Ha a törvény a bűnhalmazatban levő bűncselekmények közül legalább kettőre határozott ideig tartó szabadságvesztést rendel, a (2) bekezdés szerinti büntetési tétel felső határa a felével emelkedik, de az nem érheti el az egyes bűncselekményekre megállapított büntetési tételek felső határának együttes tartamát.

98. § (1) Azzal szemben, aki az ötévi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekményt bűnszervezetben (137. § 8. pont) követte el, a bűncselekmény büntetési tételének felső határa a kétszeresére emelkedik, de a húsz évet nem haladhatja meg. Halmazati büntetés esetén a 85. § (2) bekezdése szerinti büntetési tételt, a tárgyalásról lemondás esetén a 87/C. § szerinti büntetési tételt kell alapul venni.

207. § (1) Aki haszonszerzés céljából valakit közösköztetésre vagy fajtalanosságra másnak megszerez, büntetett követ el, és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) A büntetés egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés, ha a kerítés üzletszerű.

[135] Az elbírálás időpontjában (2020. július 1. napjától) a Btk. 200. § (1) bekezdésében meghatározott, de a (3) bekezdés szerint minősülő és büntetendő üzletszerűen elkövetett kerítés büntetettének büntetési tétele két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, vagyis a súlyosabb büntetési fenyegetettség miatt az elkövetés időpontjában hatályos korábbi Btk. rendelkezései alkalmazandóak Terhelt7 VII. r. vádlottra.

[136] Nem kizárt az sem, hogy egyetlen bűncselekmény alapozza meg az üzletszerűséget, feltéve, hogy az elkövető rendszeres haszonszerzésre törekedve több bűncselekmény elkövetését határozta el (BH2011. 92.).

[137] A büntetés kiszabása során a törvényszék az enyhítő és súlyosító körülményeket csaknem hiánytalanul feltárta.

[138] Ellentétben a fellebbviteli főügyészség álláspontjával az elsőfokú bíróság a visszaesői minőséget kifogástalanul értékelte súlyosító körülményként a Kúria 56. BK vélemény II/2. pontja értelmében. Ugyanitt taglalja a kollégiumi vélemény, hogyha a többszörös visszaeső egyben különös visszaeső is, ez is súlyosító körülmény, viszont ezért az ítélet rendelkező részében csak a súlyosabb visszaesői minőséget kell feltüntetni, így szükségessé vált az I. r. vádlott vonatkozásában mellőzni a különös visszaesői minőséget a rendelkező részből.

[139] Az enyhítő körülményként helytállóan számba vett időmúlásnál a hivatkozott kollégium vélemény III/10. pontja alapján ki kell térni arra, hogy az időmúlásnak nagyobb a nyomatéka, ha megközelíti az elévülési időt. Enyhítő körülmény, ha az elkövető hosszabb ideig állt a büntetőeljárás súlya alatt; nagyobb a nyomatéka, ha előzetes fogvatartásban volt, és ilyenkor az előzőnél rövidebb tartam is enyhítőként értékelhető.

[140] További enyhítő körülmény az I. r. vádlottnál megromlott egészségi állapota, a II. r. és az V. r. vádlottnál, hogy a másodfokú eljárásban megbánásukat fejezték ki. A VI. r. és VIII. r. vádlottak bűnösséget beismerő nyilatkozatot tettek az ügyben, ez is enyhítő körülmény.

Mellőzendő viszont a IV. r. vádlottnál a próbára bocsátás sikertelenségének enyhítő körülményként való megjelölése.

[141] Az ítéltábla az eljárás elhúzódását is enyhítő körülményként vette figyelembe.

[142] Az eljárás elhúzódása kapcsán a 2/2017. (II. 10.) AB határozat 1. pontja alatt az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: korábbi Be.) 258. § (3) bekezdésének e) pontja alkalmazása során az Alaptörvény XXVIII. cikke (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, miszerint amennyiben a bíróság a terhelttel szemben alkalmazott büntetőjogi jogkövetkezményt az eljárás elhúzódása miatt enyhíti, akkor határozatának indokolása rögzítse az eljárás elhúzódásának a tényét, valamint azzal összefüggésben a büntetés enyhítését és az enyhítés mértékét.

[143] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése: Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és a kötelezettségeit törvény által

felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

[144] A korábbi Be. 258. § (3) bekezdése rögzíti: Az ítélet és az ügydöntő végzés indokolása összefüggően tartalmazza

e) a bíróság által megállapított tényállás szerinti cselekmény jogi minősítését, büntetés kiszabása, intézkedés alkalmazása, illetőleg ezek mellőzése esetén e döntés indokolását, az alkalmazott jogszabályok megjelölésével.

[145] Az Alkotmánybíróság fent hivatkozott határozatának indokolásában az alábbiakat fejtette ki:

[146] A bírói gyakorlat enyhítő körülményként veszi figyelembe az időmúlást, és a büntetés kiszabása során értékeli (56/2007. BKv. III/10.).

[147] A büntetőeljárás elhúzódása azonban nem pusztán időmúlást vagy hosszú eljárást jelent, hanem felelősségi kérdés is. Egy hosszú ideig tartó eljárás is eleget tehet az ésszerű határidő követelményének, míg egy abszolút tartamában rövidnek látszó eljárás ugyanakkor megsértheti az alaptörvényi elvárást. Az eljárás elhúzódásának fogalma magában foglalja azt, hogy az eljáró bíróság a büntetőeljárás valamely szakaszában inaktivitás mutatott, és a lefolytatott eljárás nem minden részletében tükrözi azt az erőfeszítést, amelyet a bíróság az ésszerű határidőn belüli elbírálás érdekében kifejtett. Az időmúlás helyett az elhúzódó eljárásra utalás tehát az ügyben eljáró bíróságok (hatóságok) azon tétlenségének az elismerése, amelyet az eljárás egyes szakaszaiban tanúsítottak.

[148] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az elhúzódó büntetőeljárás miatt bekövetkező alaptörvény-ellenesség orvosolható a büntetéskiszabás során. Amennyiben az ítélet indokolásából megállapítható, hogy a bíróság az eljárás elhúzódására tekintettel a terheltet a büntetés kiszabása során valamilyen „kedvezményben részesített”, vagyis az időmúlásra, az eljárás elhúzódására tekintettel enyhébb büntetést szabott ki, vagy a büntetés helyett intézkedést alkalmazott, akkor a terhelt az ésszerű határidőn belüli elbíráláshoz való jogának a megsértésére a továbbiakban megalapozottan nem hivatkozhat.

Az időmúlásnak a BK. véleményben szereplő meghatározása a bűncselekmény elkövetésétől eltelt hosszabb időt értékeli, míg az eljárás elhúzódásának vizsgálata az alapos gyanú közlésének időpontjától kezdődik. Az időmúlás objektív tényező, míg az eljárás elhúzódásának a rögzítése az ítélet indokolásában a bírósági inaktivitás elismerésére is utal.

[149] Az Alkotmánybíróság kimondta, hogy a korábbi Be. 258. § (3) bekezdésének e) pontja alkalmazása során az Alaptörvény XXVIII. cikke (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy amennyiben a bíróság a terhelttel szemben kiszabott büntetést vagy

intézkedést kifejezetten az eljárás elhúzóására tekintettel enyhíti, ennek indokait az ítélet indokolásában részletesen fejtsse ki. Az ítélet indokolásának ebben az esetben tartalmaznia kell, hogy a büntetőjogi jogkövetkezmény enyhítése a büntetőeljárás – terheltnek fel nem róható – elhúzódása miatt történt. Ugyanígy amennyiben az eljáró bíróság nem csak az időmúlást kívánja enyhítő körülményként figyelembe venni, hanem a bírósági eljárás – terheltnek fel nem róható – elhúzódását is orvosolni kívánja, azt is részletesen indokolnia kell. A bíróságnak az ítélet indokolásában – rövidített indokolás esetén is – részleteznie kell a büntetőeljárás elhúzóására tekintettel a terheltnek nyújtott kedvezményt. Így különösen, ha ezen okból a bíróság más büntetési nemet, a büntetés helyett intézkedést alkalmazott, vagy a szabadságvesztés végrehajtását felfüggesztette. A bíróságnak meg kell határoznia azt a mértéket is, amellyel a kiszabott büntetést vagy az intézkedést enyhítette.

[150] A Be. 564. § (4) bekezdésének b) pontja előírja: ha a bíróság a büntetés kiszabásakor enyhítő körülményként figyelembe vette a büntető eljárás elhúzóását, akkor az erre való utalást is tartalmaznia kell a bűnösséget megállapító ítélet indokolásának.

[151] Az eljárás elhúzóását az ítéltábla az alábbi tényekre alapította:

Az ügyben az ügyészség 2015. X. 12-én emelt vádat.

A járásbíróság 2018. XII. 7. napján határozott az ügy törvényszékre történő áttétele felől.

A törvényszék védő kizárása folytán 2020. II. 24. napján a tárgyalást megismételte.

Az elsőfokú ítélethozatal 2020. XII. 9. napján volt.

[152] Terhelt4 IV. r. vádlott esetében a bünteteskiszabást érintően ki kell térni arra, hogy korábbi próbára bocsátásos ügyének jelen eljáráshoz való egyesítésére a Be. 486. § (1) bekezdése alapján törvényesen került sor.

[153] A Kúria 54. BK vélemény II. rész alatt azonban rögzíti, hogy a próbára bocsátás megszüntetésére addig van lehetőség, ameddig annak a bűncselekménynek a büntethetősége, amely miatt a próbára bocsátást elrendelték, el nem évül.

A próbára bocsátást elrendelő bírósági határozat a bűncselekmény büntethetőségének elévülését félbeszakítja, a próbaidő tartama pedig a Btk. 28. §-ának (4) bekezdése folytán az elévülés határidejébe nem számít be. Ezért az elévülési határidő a próbaidő elteltével kezdődik újra.

Minthogy a Btk. 65. §-ának (1) bekezdése szerint próbára bocsátásnak vétség, és háromévi szabadságvesztésnél nem súlyosabban büntetendő büntett miatt van helye, az elévülési határidő felnőtt korúaknál – a Btk. 26. § (1) bekezdésének értelmében – legalább öt év.

A BK vélemény III/5. pontja nyomán, ha a bíróság a próbára bocsátást nem szünteti meg, illetve a próbára bocsátást kimondó rendelkezést nem helyezi hatályon kívül, az egyesített ügyeket ismét el kell különíteni.

A IV. r. vádlott próbára bocsátása kapcsán az 5 éves elévülési idő 2018. március 6. napján anélkül telt el, hogy az ügyben jogerős ügydöntő határozat született volna, ezért a próbára bocsátás megszüntetésére és emiatt is büntetés kiszabására elévülés okán nem kerülhet sor.

[154] A Be. 607. § (1) bekezdése kimondja, hogy a másodfokú bíróság az 567. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott esetben az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi és az eljárást megszünteti.

A Be. 567. § (1) bekezdés a) pontja alapján eljárást megszüntető ok az elévülés.

[155] Az előbbiekből következőleg az ítéltábla Terhelt4 IV. r. vádlottat érintően a Miskolci Városi Bíróság 3.Fk.1296/2009/159. számú, 2012. március 7. napján jogerőre emelkedett határozatával alkalmazott próbára bocsátás megszüntetése és az intézkedés hatályon kívül helyezésére vonatkozó rendelkezését hatályon kívül helyezte és a próbára bocsátás megszüntetése miatt indult büntetőeljárást megszüntette, az ügyet elkülöníteni rendelte jelen eljárástól.

[156] Terhelt4 IV. r. vádlottra egyúttal a folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett csalás büntettének kísérlete [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont], 2 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés b) pont], 2 rb. bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége [1978. évi IV. törvény 276. §] bűncselekmények figyelembevételét a halmazati büntetés kiszabásánál mellőzni rendelte.

[157] Az elsőfokú ítélet indokolásából mellőzendő a Btk. 66. § (1) bekezdés b) pontjának felhívása is.

[158] A büntetés kiszabásakor az elsőfokú bíróság elmulasztott hivatkozni a középértéknél a Btk. 80. § (2) és (3) bekezdésére, illetve a korábbi Btk. 83. § (2) és (3) bekezdésére.

[159] A Btk. 80. § (2) bekezdése (korábbi Btk. 83. § (2) bekezdése) nem érinti a Btk. 80. § (1) bekezdésének (korábbi Btk. 83. § (1) bekezdés) a rendelkezését, vagyis a bíróságnak a büntetés törvényben írt keretein belül, az egyéniesítés követelményét alapul véve kell kiszabni a tetтарыыos büntetést; a középértéktől eltérő büntetés kiszabását azonban csak akkor kell megindokolni, amennyiben az eltérés jelentős (BH2001. 354.).

[160] A Btk. 80. § (2) bekezdése (korábbi Btk. 83. § (2) bekezdése) a büntetőjogi szankciórendszer egyetlen elemére, a szabadságvesztésre – ezen belül is kizárólag a határozott ideig tartó szabadságvesztésre vonatkozik, az adott büntetési nem konkrét mértékének megállapításához ír elő a jogalkalmazó számára kötelező jelleggel egy figyelembe veendő szempontot. Ebből már önmagában is az következik, hogy a hivatkozott rendelkezés nem érinti az általános büntetiskiszabási elveket és nem zárja ki azt, hogy a bíróság az irányadó egyedi ügyben felderített különös körülményeket a törvénynek és a bírói

gyakorlatnak megfelelően, belátása szerint értékelje, mérlegelje (13/2002. (II. 20.) AB határozat III. 1. 3.).

[161] A Btk. 80. § (3) bekezdése (korábbi Btk. 83. § (3) bekezdése) viszont kimondja, hogyha e törvény a büntetés kiszabása esetén a Különös Részben meghatározott büntetési tételek emelését írja elő, a (2) bekezdésben meghatározott számítást a felemelt büntetési tételekre tekintettel kell elvégezni.

[162] A halmazati büntetés kiszabásakor a törvényszék helyesen hivatkozott a Btk. 81. §-ra, de annak (4) bekezdésében rögzítettek csak 2015. július 1. napjától hatályosak.

[163] A büntetés kiszabásának elvei, a halmazati büntetés szabályai, a különös, a többszörös visszaesőkre vonatkozó rendelkezések, illetve a bünszervezetben történő elkövetésre vonatkozó rendelkezések összevetéséből azonban egyértelműen levezethető, hogy halmazati büntetés kiszabásánál a halmazatban álló bűncselekményeket érintően a legmagasabb büntetési tételből kiindulva előbb a bünszervezeti elkövetés büntetési tételt emelő hatását kell figyelembe venni, majd a különös és többszörös visszaesői minőség büntetési tételt emelő előírását kell alkalmazni, és ezt követően kerülhet sor a halmazati büntetés büntetési tételkeretének meghatározására, ebből pedig a középmérték megállapítására.

A kifejtettek következtében az ítélet 118. oldal másodiktól negyedik bekezdései akként javítandóak, hogy a II. r., IV. r. és V. r. vádlottakra a 2-8 éves büntetési tétel felső határa a bünszervezetben történő elkövetés folytán 2-16 évre emelkedik, majd a halmazati büntetés szabályai okán 2-24 évre, mely büntetési tételkeret lesz az irányadó. A középmérték 13 év, ezzel egyezően érvelt az ügyészség is fellebbezése indokolásában.

A VI. r. és VII. r. vádlottaknál az 1-5 éves büntetési tétel felső határa a bünszervezetben történő elkövetés folytán 1-10 évre emelkedik, majd a halmazati büntetés szabályai miatt 1-15 évre, amely büntetési tételkeret lesz az irányadó. A középmérték így 8 év.

[164] Az elsőfokon eljáró törvényszék az I. r.-V. r. vádlottaknál a Btk. 79. §-a és 80. §-a, míg a VI. r.-VII. r. vádlottaknál a korábbi Btk. 37. §-a és 83. §-a alapján helytállóan választotta meg a joghátrányokat, de a kiszabott szabadságvesztés büntetéseket eltúlzott mértékben állapította meg, az egyéniesítés és belső arányosság elvét nem jelenítette meg kellően.

A közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamok is az I. r. vádlott mellékbüntetésének kivételével indokolatlanul magas tartamban kerültek meghatározásra.

[165] Terhelt4 IV. r. vádlottnál az sem hagyható figyelmen kívül, hogy a próbára bocsátással érintett többszörös halmazatban álló cselekmények a halmazati büntetés kiszabásánál mellőzésre kerültek.

[166] Az ítéltábla álláspontja, hogy az enyhítő körülmények között rendkívül nagy nyomattal értékelendő az eljárás elhúzódásának ténye, a III. r. vádlott tényfeltáró, a hatóságok munkáját segítő beismerő vallomása, a VI. r. és VIII. r. vádlottak bűnösséget beismerő nyilatkozata, a másodfokú eljárásban a II. r. és V. r. vádlottak megbánó magatartása, a II. r., IV. r. és V. r. vádlottak cselekményeinél az elévülési időt csaknem elérő időmúlás, a VI. r., VII. és VIII. r. vádlottak cselekményeinél az elévülési időt meghaladó időmúlás, a büntetőeljárás súlya alatt hosszabb ideig állt I. r., II. r., III. r., IV. r. és VI. r. vádlottaknál az, hogy jelentősebb ideig voltak előzetes fogvatartásban és ezekért a körülményekért a középértéknél jóval alacsonyabb tartamban megállapított szabadságvesztés büntetések szolgálhatják az I. r.-VII. r. vádlottak esetében az általános és egyéni megelőzés elvét. Az egyéniesítés és a belső arányosság követelményét is szem előtt tartva az ítéltábla az érintett vádlottak szabadságvesztés büntetéseit enyhítette és a VI. r. vádlott vonatkozásában cselekményei csekély számára tekintettel lehetőséget látott a korábbi Btk. 87. § (1) és (2) bekezdései, enyhítő szakasz alkalmazására is [korábbi Btk. 87. § (2) bekezdés d) pontja].

A mellékbüntetéseket az ítéltábla a szabadságvesztések tartamához arányosította.

[167] A Btk. 64. § (1) bekezdése alkalmazásával megrovásban kell részesíteni azt, akinek cselekménye az elbíráláskor már nem veszélyes, vagy olyan csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy az e törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása vagy más intézkedés alkalmazása – ide nem értve az elkobzást, a vagyonelkobzást és az elektronikus adat végleges hozzáférhetetlenné tételét - szükségtelen.

A Btk. 64. § (2) bekezdése értelmében a megrovással a bíróság helytelenítését fejezi ki a jogellenes cselekmény miatt, és felszólítja az elkövetőt, hogy a jövőben tartózkodjon bűncselekmény elkövetésétől.

[168] Az ítéltábla arra a meggyőződésre jutott, hogy Terhelt8 VIII. r. vádlottra 8 évvel korábban, rövid ideig elkövetett, 3 éves szabadságvesztés büntetéssel fenyegetett egyetlen bűncselekmény miatt az enyhítő körülmények rendkívül nagy nyomatéka okán szükségtelen büntetés kiszabása, megrovás intézkedés alkalmazása vele szemben elegendő a generális és speciális prevenció megvalósulása érdekében.

[169] A szabadságvesztés büntetések törvényesen meghatározott végrehajtási fokozata kapcsán az I. r. – V. r. vádlottakra az ítélet 118. oldal utolsó bekezdésében a „bűnszervezeti minősültség” kifejezés helyett a „bűnszervezetben való elkövetés folytán” kitétel alkalmazandó.

[170] A Btk. 38. § (4) bekezdése kimondja, hogy nem bocsátható feltételes szabadságra

- a) a többszörös visszaeső, ha a szabadságvesztést fegyház fokozatban kell végrehajtani,
- b) az erőszakos többszörös visszaeső,
- c) aki a bűncselekményt bűnszervezetben követte el,

d) akit olyan szándékos bűncselekmény miatt ítéltek szabadságvesztésre, amelyet korábbi, határozott ideig tartó végrehajtandó szabadságvesztésre ítéltése után, a végrehajtás befejezése vagy a végrehajthatóság megszűnése előtt követett el.

[171] Fentiekből következően a 118. oldal utolsó bekezdésében az I. r.-V. r. vádlottaknál a feltételes szabadságra bocsáthatóságot illetően a „bűnszervezeti minőség”-re utalás helyett a „bűnszervezetben való elkövetés” megfogalmazás szerepeltetendő.

A Btk. 38. § (4) bekezdés c) pontjának felhívása mellett az I. r. vádlottat érintően a Btk. 38. § (4) bekezdés a) és d) pontja, míg az V. r. vádlottat érintően a Btk. 38. § (4) bekezdés d) pontja is megjelölendő.

[172] A VI. r. és VII. r. vádlottak esetében a korábbi Btk. 42. § (3) bekezdése tekintendő irányadónak a szabadságvesztés büntetések végrehajtási fokozatánál azzal, hogy a Btk. 45. § (2) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság által meghatározott eggyel súlyosabb végrehajtási fokozatot az ítéltábla nem változtatta meg, noha a korábbi Btk. 43. § a) pontja alapján börtön fokozat lett volna a végrehajtási fokozat eredetileg a VI. r. vádlottnál.

[173] Feltételes szabadságra nem bocsáthatóak a VI. r. és VII. r. vádlottak a korábbi Btk. 47. § (4) bekezdése d) pontjának felhívásával.

[174] Az ítélet rendelkező részében a törvény szövegének megfelelően pontosítandó, hogy nem kizártak a feltételes szabadságra bocsátás kedvezményéből, hanem nem bocsáthatóak feltételes szabadságra az I. r. – VII. r. vádlottak.

[175] A törvényszék helyesen mutatott arra rá, hogy Terhelt1 I. r. vádlott és Terhelt5 V. r. vádlott feltételes szabadság tartama alatt valósították meg részben a terhükre rótt bűncselekményeket.

A Btk. 40. § (1) bekezdés b) pontjának előírására figyelemmel joggal merült fel a feltételes szabadság megszüntetésének lehetősége. Az is igaz, hogy a kedvezménnyel történő szabadulás esetén a végrehajthatóság nem szűnik meg.

[176] A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (a továbbiakban: Bv. tv.) 28. § (1) bekezdése értelmében azonban a szabadságvesztés végrehajthatósága elévül:

- a) 15 évi szabadságvesztés vagy ennél súlyosabb büntetés esetén 20 év,
- b) 10 évi vagy ezt meghaladó tartamú szabadságvesztés esetén 15 év,
- c) 5 évi vagy ezt meghaladó tartamú szabadságvesztés esetén 10 év,
- d) 5 évet el nem érő tartamú szabadságvesztés esetén 5 év elteltével.

[177] Az érintett vádlottak előéleti adatainak ismeretében kijelenthető, hogy Terhelt1 I. r. vádlottra nézve a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 12.Bk.472/2006/2. számú és 2006. április 14. napján jogerős összbüntetési ítéletével megállapított 2 év 8 hó szabadságvesztés büntetés végrehajtása során a 2006. VIII. 28. napjától alkalmazott feltételes szabadság 2007. VIII. 27-én telt volna el eredményesen. A feltételes szabadság megszüntetésére, vagyis a szabadságvesztés végrehajtására a Bv. tv. 28. § (1) bekezdés d) pontja alapján ugyanakkor elévülés okából nem kerülhet sor. Az ezzel kapcsolatos ítéleti rendelkezést az ítéltáblának mellőznie kellett.

[178] Terhelt8 VIII. r. vádlottat illetően a megrovás intézkedés folytán az ítéltábla a szabadságvesztés büntetés próbaidőre történő felfüggesztésével, a börtön fokozattal, a feltételes szabadságra bocsátással, és a figyelmeztetéssel kapcsolatos rendelkezéseket mellőzte.

[179] Terhelt3 III. r. vádlottat érintően az elsőfokú bíróság előzetes fogvatartási adatainál tévesen tüntette fel, hogy más ügyben lett volna előzetes fogvatartásban 2016. május 10. napjától 2018. január 25. napjáig (járásbírósági iratok 154., 165., 268, és 502. sorszámú utóiratok), ugyanis ebben az ügyben volt előzetes letartóztatásban. Az ítéltábla ennek megfelelően javította az ítélet rendelkező részét, hiszen a beszámításnál ez is figyelembe veendő.

[180] Terhelt1 I. r. vádlottnál ugyanakkor megállapítható, hogy 2017. július 3. napjától 2018. szeptember 27. napjáig állt lakhelyelhagyási tilalom hatálya alatt (és nem bűnügyi felügyeletben, vagy házi őrizetben volt), így ez az időszak a beszámításnál nem vehető figyelembe.

[181] A házi őrizetben töltött teljes idő beszámítandó a kiszabott szabadságvesztés büntetésekbe az I. r., II. r. és III. r. vádlottaknál, hiszen mindaddig, amíg egy kényszerintézkedés nem kerül megszüntetésre, úgy az elrendelésétől a megszüntetéséig eltelt idő előzetes fogvatartásban töltött időnek tekintendő.

[182] A vagyonelkobzás intézkedés alkalmazására helytállóan kerített sort a törvényszék a Kúria 69. BK. véleményben is megfogalmazottakra tekintettel, de az összegeket az ítéltábla néhány esetben számítási hiba okán pontosította.

A Kúria 95. BK. vélemény I. alatt rögzíti, hogy vagyonelkobzás egyetemleges alkalmazásának nincs helye. A törvényszék részletesen megindokolta, hogyan határozta meg a vagyonelkobzást az egyes vádlottakra, a kialakított szempont rendszerrel az ítéltábla teljes mértékben egyetértett.

[183] Terhelt8 VIII. r. vádlott kivételével az összes többi vádlott cselekményeit üzletszerűen követte el.

[184] A Btk. 50. § (2) bekezdése kimondja, hogy akit haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélnék, ha megfelelő jövedelme vagy vagyona van, pénzbüntetésre is kell ítélni.

A Kúria 25. BK. vélemény a megfelelő kereset, illetve jövedelem értelmezéséhez ad iránymutatást.

[185] Az elsőfokú bíróság kötelező jogszabályi előírás ellenére nem foglalkozott a pénzbüntetés kiszabásának kérdésével. Ugyanakkor az ítéltábla megfelelő jövedelem, illetve vagyon hiánya miatt nem látott lehetőséget pénzbüntetés kiszabására a megjelölt vádlottaknál.

[186] A bűnjelek sorsáról rendelkezés körében az ítéltábla megkereste a Miskolci Törvényszék Gazdasági Hivatalát, hogy tisztázza, ténylegesen mely bűnjelek találhatók a Gazdasági Hivatalnál, majd ennek megfelelően pontosította a törvényszék döntését.

[187] A Magyar Államkincstárnál bevételezett és kezelt euró összegek közül a közel 1.381 Euro Terhelt1 I. r. vádlotthoz köthető, ezért az ítéltáblának az elsőfokú bíróság határozatát meg kellett változtatni e vonatkozásában.

[188] A letéti pénzeket illetően a törvényszék figyelmét elkerülte, miszerint Terhelt5 V. r. vádlottól 50.000,- Ft került lefoglalásra, melyről az ítéltábla akként döntött, hogy a vele szemben elrendelt vagyonelkobzás során figyelembe kell venni.

[189] Az elsőfokú eljárásban az eljárás elhúzódása miatt tetemes bűnügyi költség merült fel, ennek egy része megfizetése alól az ítéltábla mentesítette a vádlottakat a Be. 574. § (5) bekezdésének felhívásával.

[190] Az ítélet bevezető részében a nyilvános tárgyalást érintően a folytatólagos megjelölés mellőzendő.

[191] A Be. 451. § (2) bekezdésének c) pontja kimondja, hogy a határozat bevezető része tartalmazza: ha a bíróság a határozatot tárgyaláson hozta meg, a bírósági eljárás helyét, a bírósági eljárás formáját, és azt, hogy az eljárás nyilvános volt-e.

[192] A bíróság tehát a határozatot tárgyaláson, nyilvános ülésen, ülésen, vagy tanácsülésen hozza meg. A tárgyalás vagy nyilvános ülés esetén a határozat – ha több tárgyalás volt az ügyben, külön tárgyalási napokra jelezve – a nyilvános vagy zárt jellegére való utalást is magában foglalja, továbbá a Be. 438. § (2) bekezdése alapján külön feltüntetve azt is, ha a zárt tárgyaláson hozott határozatot nyilvánosan hirdeti ki (Kommentár a büntetőeljárás törvényhez, főszerkesztő Dr. Polt Péter, Wolters Kluwer Hungary, Budapest, 2018.).

[193] A Be. 561. § (1) bekezdése folytán az ügydöntő határozat bevezető részében kell feltüntetni a tárgyalási napok megjelölését is.

[194] Mindebből az a következtetés vonható le, hogy a nyilvános tárgyalás esetén a folytatólagos megnevezés feltüntetése a törvény szövegéből nem vezethető le.

[195] Az ítéltábla a kifejtettekre tekintettel a törvényszék ítéletét a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta a Be. 606. § (1) bekezdése alapján, míg egyebekben helybenhagyta azt a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében.

[196] A további beszámításról az ítéltábla a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdései alkalmazásával határozott.

[197] A bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 613. § (1) bekezdésén és a Be. 574. § (1) és (4) bekezdésén alapul.

[198] A másodfokú eljárásban az ítélet meghozatalára tanácsülésen a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készültségről szóló 2020. évi LVIII. törvény 210. § (7) bekezdése alkalmazásával került sor.

[199] Az ítéltábla az ügydöntő határozatot a Be. 452. § (1) bekezdése szerint foglalta írásba, amely teljeskörűen tartalmazza a Be. 561. § (3) bekezdésében foglaltakat, annak közlése kézbesítés útján történik.

Debrecen, 2021. szeptember 23.

Dr. Balla Lajos, az aláírásban akadályozott tanács elnöke helyett Dr. Nagy Éva s.k. előadó bíró, Dr. Nagy Éva s.k. előadó bíró, Dr. Bakó József s.k. bíró

Záradék: a Miskolci Törvényszék 2020. december 9. napján kihirdetett 17.B.11/2019/224. számú ítélete az ítéltábla jelen határozatával a mai napon jogerős.

Debrecen, 2021. szeptember 23.

Dr. Balla Lajos, az aláírásban akadályozott tanács elnöke helyett Dr. Nagy Éva s.k. előadó bíró